

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
94/C 275/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση C-352/92 (αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Milchwerke Köln-Wuppertal eG κατά Hauptzollamt Köln-Rheinau (Πρόσθετη εισφορά επί του γάλακτος — Καθορισμός του υποχρέου στο πλαίσιο της εναλλακτικής λύσεως Α)	1
94/C 275/02	Απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση C-379/92 (αίτηση της Pretura circondariale di Ravenna για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Ποινική διαδικασία κατά Matteo Peralta (Άρθρο 3 στοιχείο στ), άρθρα 7, 30, 48, 52, 59, 62, 84 και 130 R της συνθήκης ΕΚ)	1
94/C 275/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση C-186/93 (αίτηση του Corte d'appello die Roma, πρώτο πολιτικό τμήμα, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Unione nazionale tra le associazioni di produttori di olive (Unarpol) κατά Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (Aima) και Ministero dell'agricoltura e delle foreste (Ενισχύσεις στην παραγωγή ελαιολάδου — Καταβολή στους δικαιούχους μέσω ενώσεως οργανώσεων παραγωγών — Τραπεζικοί τόκοι των κατατεθέντων κεφαλαίων — Δικαιούχος)	2
94/C 275/04	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-327/91: Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Συμφωνία Επιτροπής/Ηνωμένων Πολιτειών σχετικά με την εφαρμογή του δικαίου τους περί ανταγωνισμού — Αρμοδιότητα — Αιτιολογία — Ασφάλεια δικαίου — Παράβαση του δικαίου περί ανταγωνισμού)	2
94/C 275/05	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-359/92: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/59/ΕΟΚ για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων — Νομική βάση — Άρθρο 100 Α και άρθρος 145 τρίτη περίπτωση της συνθήκης ΕΚ)	3

94/C 275/06	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-396/92 (αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Bund Naturschutz in Bayern eV, Richard Stahnsdorf και 40 άλλων κατά Freistaat Bayern (Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου — Εθνικό μεταβατικό καθεστώς)	3
94/C 275/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-412/92 P: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Mireille Meskens (Αναίρεση — Υπάλληλος — Μη εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου — Αγωγή αποζημιώσεως)	4
94/C 275/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-413/92: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινοτική ενίσχυση — Τυρίνη και τυρινικά άλατα — Σύστημα ελέγχου — Διαρκής εποπτεία)	4
94/C 275/09	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-43/93 (αίτηση του Tribunal administratif de Châlons-sur-Marne (Γαλλία): Raymond Vander Elst κατά Office des migrations internationales (OMI) (Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Υπήκοοι τρίτης χώρας)	4
94/C 275/10	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-44/93 (αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Namur-Les assurances du crédit SA κατά 1. Office national du ducroire και 2. βελγικού Δημοσίου (Κρατικές ενισχύσεις — Υφιστάμενες ή νέες ενισχύσεις — Διεύρυνση του πεδίου δραστηριοτήτων ενός δημόσιου οργανισμού στον οποίο τα κράτος παραχωρεί ορισμένα προνόμια)	5
94/C 275/11	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-51/93 (αίτηση του Rechtbank van Koophandel te Brugge για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Meyhui SA και Schott Zwiesel Glaswerke AG (Οδηγία 69/493/ΕΟΚ σχετική με τα προϊόντα εκ κρυστάλλου — Ονομασία που αναγράφεται αποκλειστικώς στην ή στις γλώσσες της χώρας όπου διατίθεται το εμπόρευμα — Άρθρο 30 της συνθήκης ΕΚ) ...	5
94/C 275/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-340/93 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: Klaus Thierschmidt GmbH κατά Hauptzollamt Essen (Δασμολογητέα αξία των εμπορευμάτων — Συνυπολογισμός δαπανών για προσωπικές ποσοστώσεις χορηγούμενες δωρεάν — Μη χωριστή αναγραφή των δαπανών για ποσοστώσεις μη συνυπολογιζόμενες στη δασμολογητέα αξία — Σύστημα εισαγωγών υφαντουργικών προϊόντων προελεύσεως Ταϊβάν)	6
94/C 275/13	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-347/92 (αίτηση του Cour d'appel των Βρυξελλών για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Βελγικό Δημόσιο κατά Boterlux SPRL (Επιστροφές λόγω εξαγωγής — Επανεισαγωγή του προϊόντος στην Κοινότητα — Καλή πίστη — Ανωτέρα βία)	6
94/C 275/14	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 1994 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-363/93 C-407/93, C-408/93, C-409/93, C-410/93 και C-411/93 [αίτηση του Cour d'appel de Paris και αιτήσεις του Tribunal d'instance de Saint-Denis (Réunion)]: René Lancry SA κατά Direction générale des douanes, Société Dindar Confort κ.λπ. κατά Conseil régional de la Réunion και Direction régionale des douanes de la Réunion (Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Φορολογικό καθεστώς των γαλλικών υπερπόντιων διαμερισμάτων — Σημασία της αποφάσεως στην υπόθεση Legros κ.λπ. — Κύρος της αποφάσεως 89/688/ΕΟΚ)	7
94/C 275/15	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-393/93 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) προς έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: Walter Stanner GmbH & Co. KG κατά Hauptzollamt Bochum (Κοινό δασμολόγιο — Κρέας χοιροειδών εισαγωγής από Βουλγαρία)	7

94/C 275/16	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-395/93 [αίτηση του Hessisches Finanzgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: Neckermann Versand AG κατά Hauptzollamt Frankfurt am Main-Ost (<i>Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κλάση 6108 της συνδυνασμένης ονοματολογίας — Κατάταξη των πλεκτών ενδυμάτων για γυναίκες ή κορίτσια — Πιτζάμες</i>) 8	8
94/C 275/17	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Αυγούστου 1994 στην υποθεση C-398/93 P: Lars Bo Rasmussen κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Διαδικασία εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων — Πρόσληψη εκτάκτου υπαλλήλου</i>) 8	8
94/C 275/18	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-406/93 [αίτηση του Tribunal du travail de Neufchâteau (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: André Reichling κατά Institut National d'Assurance Maladie-Invalidité (INAMI) (<i>Κοινωνική ασφάλιση — Σύνταξη αναπηρίας — Άρθρο 46 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 — Λαμβάνεται υπόψη η τελευταία αμοιβή του εργαζομένου σε άλλο κράτος μέλος</i>) 9	9
94/C 275/19	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C-447/93 [αίτηση του Conseil d'appel d'expression française de l'ordre des architectes, Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: Nicolas Dreessen κατά Conseil national de l'ordre des architectes (<i>Αναγνώριση τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής</i>) 9	9
94/C 275/20	Γνωμοδότηση 3/94: Αίτηση για την έκδοση γνωμοδοτήσεως που υπέβαλε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σύμφωνα με το άρθρο 228 παράγραφος 6 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας 9	9
94/C 275/21	Υπόθεση C-155/94: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Value Added Tax Tribunal του Λονδίνου με Διάταξη της 16ης Μαΐου 1994, στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Wellcome Trust Limited και Commissioners of Customs and Excise 10	10
94/C 275/22	Υπόθεση C-170/94: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 20 Ιουνίου 1994 10	10
94/C 275/23	Υπόθεση C-192/94: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia, αριθ. 10, της Σεβίλης, με Διάταξη της 30ής Ιουνίου 1994, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ El Corte Inglés SA και Cristina Blázquez Rivero 11	11
94/C 275/24	Υπόθεση C-201/94: Αίτηση έκδοσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Αγγλία), Queen's Bench Division, με Διάταξη της 4ης Μαΐου 1994, στο πλαίσιο της υποθέσεως The Queen κατά Medicines Control Agency, Ex parte: Smith & Nephew Pharmaceuticals Ltd και Primecrown Ltd κατά Medicines Control Agency 11	11
94/C 275/25	Υπόθεση C-205/94: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg με Διάταξη της 6ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση Firma Binder GmbH & Co. International κατά Hauptzollamt Stuttgart-West 11	11
94/C 275/26	Υπόθεση C-206/94: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht με Διάταξη της 27ης Απριλίου 1994 στην υπόθεση Brennet AG κατά Vittorio Paletta 12	12

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
94/C 275/27	Υπόθεση C-207/94: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 1994	12
94/C 275/28	Υπόθεση C-210/94: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 1994	13
94/C 275/29	Υπόθεση C-211/94: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunal de grande instance de Caen, με απόφαση της 30ής Ιουνίου 1994, στην ποινική δίκη Ministère public, πολιτικώς ενάγουσα: Confédération syndicale du cadre de vie κατά Dominique Luback	13
94/C 275/30	Υπόθεση C-212/94: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το High Court of Justice, Queen's Bench Division με Διάταξη της 1ης Ιουλίου 1994, στην υπόθεση FMC plc και λοιποί κατά Intervention Board for Agricultural Produce και λοιπών	13
94/C 275/31	Υπόθεση C-213/94: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 22 Ιουλίου 1994	14
94/C 275/32	Υπόθεση C-215/94: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με απόφαση της 21ης Απριλίου 1994 στην υπόθεση Jürgen Mohr κατά Finanzamt Bad Segeberg	15
94/C 275/33	Υπόθεση C-216/94: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 26 Ιουλίου 1994	15
94/C 275/34	Υπόθεση C-217/94: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε η Commissione Tributaria di 1° grado του Bolzano (δεύτερο τμήμα) με Διάταξη της 12ης Ιουλίου 1994 στο πλαίσιο της εκκρεμής ενώπιον της υποθέσεως μεταξύ Eismann Alto Adige Srl και Ufficio Imposta sul Valore Aggiunto	15
94/C 275/35	Υπόθεση C-218/94: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 28 Ιουλίου 1994	16
94/C 275/36	Υπόθεση C-219/94: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 28 Ιουλίου 1994	16
94/C 275/37	Υπόθεση C-222/94: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 28 Ιουλίου 1994	16
94/C 275/38	Υπόθεση C-223/94: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 29 Ιουλίου 1994	17
94/C 275/39	Υπόθεση C-225/94: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 2 Αυγούστου 1994	17
94/C 275/40	Υπόθεση C-226/94: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunal de Commerce της Albi με απόφαση της 22ας Ιουλίου 1994 στην υπόθεση Grand garage Albigeois SA και λοιποί, κατά του Garage Massol	18
94/C 275/41	Υπόθεση C-228/94: Αίτηση του High Court of Justice, Queen's Bench Division, που υποβλήθηκε με Διάταξη της 23ης Μαΐου 1994 για την έκδοση προδικαστικής απόφασης στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ αφενός του Stanley Charles Atkins και αφετέρου 1. Wrekin District Council, και 2. Department of Transport	18
94/C 275/42	Υπόθεση C-229/94: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Divisional Court, Queen's Bench Division με Διάταξη της 29ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση Queen κατά Secretary of State for The Home Department, Ex parte: Gerard Adams ..	18

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
94/C 275/43	Υπόθεση C-230/94: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με Διάταξη της 5ης Μαΐου 1994 στην υπόθεση Renate Enkler κατά Finanzamt Homburg	19
94/C 275/44	Υπόθεση C-232/94: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberlandesgericht Köln, με Διάταξη της 29ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση MPA Pharma GmbH κατά Rhône-Poulenc Pharma GmbH	19
94/C 275/45	Υπόθεση C-233/94: Προσφυγή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά 1. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και 2. του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 18 Αυγούστου 1994	20
94/C 275/46	Υπόθεση C-236/94: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 18 Αυγούστου 1994	21
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
94/C 275/47	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση T-66/92, Herlitz AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Ανταγωνισμός — Άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ</i>)	22
94/C 275/48	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση T-77/92, Parker Pen Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Ανταγωνισμός — Ρήτρα απαγορεύσεως των εξαγωγών — Πηρεασμός του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών — Πρόστιμο</i>)	22
94/C 275/49	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση T-534/93, Arlette Grynberg και Eileen Hall κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Υπάλληλος — Επιτροπή προσωπικού — Εκλογική διαδικασία — κατανόμη των εδρών — Προσωρινή κατάταξη των εκλεγέντων — Αντικατάσταση εκλεγέντων</i>)	22
94/C 275/50	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση T-17/93, Matra Hachette SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Ανταγωνισμός — Απόφαση περί εξαίρεσεως — Κοινή επιχείρηση</i>)	23
94/C 275/51	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1994 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-576/93, T-577/93, T-578/93, T-579/93, T-580/93, T-581/93 και T-582/93, Martine Browet, Odette Hubert-Michiels, Christiane Deriu-Fossoul, Helen Hartmann, Lucia Serra-Boschi, Olivier Bordet και Giovanni Lampitelli κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Υπάλληλοι — Απεργία — Συμφωνία Επιτροπής — Συνδικαλιστικές και επαγγελματικές οργανώσεις — Διαδικασία συνεννοήσεως — Μη καταβολή των ημερών κατά τις οποίες είχε διακοπεί η εργασία — Λόγος δημοσίας τάξεως — Υποχρέωση αιτιολογίας</i>)	23
94/C 275/52	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 1994 στην υπόθεση T-88/94 R, Société commerciale des potasses et de l'azote και Entreprise minière et chimique κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Ανταγωνισμός — Έλεγχος των συγκεντρώσεων — Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα</i>)	24
94/C 275/53	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουνίου 1994 στην υπόθεση T-446/93, Frinil-Frio Naval e Industrial, SA, Navalis-Projectos Navais, Ld. ^a , και Proman-Centro de Estudos e Projectos, SA, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — Προσφυγή ακυρώσεως κατά μειώσεως χρηματοδοτικής συνδρομής — Απαράδεκτο</i>)	24
94/C 275/54	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 4ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση T-13/94, Century Oils Ελλάς ΑΕ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Παραδεκτό</i>)	24

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

94/C 275/55	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση T-185/94 R, Geotronics SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	25
94/C 275/56	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση T-584/93, Olivier Roujansky κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Αναρμοδιότητα του Πρωτοδικείου — Απαράδεκτο)	25
94/C 275/57	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση T-179/94, Jacques Bonnamy κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Έλλειψη αρμοδιότητας του Πρωτοδικείου — Απαράδεκτο)	25
94/C 275/58	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουλίου 1994 στην υπόθεση T-45/93, Paulo Branco κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλος — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)	26
94/C 275/59	Υπόθεση T-242/94: Προσφυγή του Sergio del Plato κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Ιουνίου 1994	26
94/C 275/60	Υπόθεση T-252/94: Αγωγή του Heinrich Thies κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 4 Ιουλίου 1994	27
94/C 275/61	Υπόθεση T-254/94: Αγωγή του Siegfried Hansen κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 1994	27
94/C 275/62	Υπόθεση T-255/94: Αγωγή του Helge Haase κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 1994	27
94/C 275/63	Υπόθεση T-256/94: Αγωγή του Peter Diedrich Götrissen κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 1994	27
94/C 275/64	Υπόθεση T-257/94: Αγωγή του Jürgen Hansen κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 1994	28
94/C 275/65	Υπόθεση T-258/94: Αγωγή του Günther Wagener κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 1994	28
94/C 275/66	Υπόθεση T-260/94: Προσφυγή της Air Inter κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 12 Ιουλίου 1994	28
94/C 275/67	Υπόθεση T-262/94: Προσφυγή του Jean-Claude Baiwir κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 1994	29
94/C 275/68	Υπόθεση T-263/94: Προσφυγή του J. van Rooy κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 13 Ιουλίου 1994	29

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
94/C 275/69	Υπόθεση T-264/94: Προσφυγή του A. G. van den Akker κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 13 Ιουλίου 1994	30
94/C 275/70	Υπόθεση T-267/94: Προσφυγή της εταιρείας Oleifici Italiani SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Ιουλίου 1994	30
94/C 275/71	Υπόθεση T-269/94: Αγωγή του Adolf Ratjen κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 21 Ιουλίου 1994	31
94/C 275/72	Υπόθεση T-270/94: Αγωγή του Claus-Heinrich Röhe κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 21 Ιουλίου 1994	31
94/C 275/73	Υπόθεση T-272/94: Προσφυγή του Claude Brulant κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασκήθηκε στις 26 Ιουλίου 1994	31
94/C 275/74	Υπόθεση T-273/94: Προσφυγή-αγωγή του Δημητρίου Κουσσίου κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 2 Αυγούστου 1994	32
94/C 275/75	Υπόθεση T-275/94: Προσφυγή του Groupement des cartes bancaires «CE» κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 4 Αυγούστου 1994	33
94/C 275/76	Διαγραφή της υποθέσεως T-33/93	34
94/C 275/77	Διαγραφή της υποθέσεως T-281/93	34
94/C 275/78	Διαγραφή της υποθέσεως T-343/93	36
94/C 275/79	Διαγραφή της υποθέσεως T-570/93	36

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 1994

στην υπόθεση C-352/92 (αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Milchwerke Köln-Wuppertal eG κατά Hauptzollamt Köln-Rheinau (1)

(Πρόσθετη εισφορά επί του γάλακτος — Καθορισμός του υποχρέου στο πλαίσιο της εναλλακτικής λύσεως Α)

(94/C 275/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-352/92 που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Milchwerke Köln-Wuppertal eG και Hauptzollamt Köln-Rheinau, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία και το κύρος του άρθρου 12 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1371/84 της Επιτροπής της 16ης Μαΐου 1984 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής [πρόσθετης] εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 (2), του άρθρου 12 παράγραφος 4 του ίδιου κανονισμού, όπως διατυπώθηκε στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3005/85 της Επιτροπής της 29ης Οκτωβρίου 1985 (3) και του άρθρου 15 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1546/88 της Επιτροπής της 3ης Ιουνίου 1988 σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής [πρόσθετης] εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 (4), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, F. Grévisse και M. Zuleeg (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 12 παράγραφος 4 του αρχικού κεκλιμένου του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1371/84 της Επιτροπής της 16ης Μαΐου 1984 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68, το άρθρο 12 παράγραφος 2 που κατέστη άρθρο 12 παράγραφος 4 του

ιδίου κανονισμού, όπως διατυπώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3005/85 της Επιτροπής της 29ης Οκτωβρίου 1985, καθώς και το άρθρο 15 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1546/88 της Επιτροπής της 3ης Ιουνίου 1988 σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68, έχουν την έννοια ότι, στο πλαίσιο της εναλλακτικής λύσεως Α, μόνον οι παραγωγοί, και όχι ο αγοραστής, οφείλουν το απαιτητό υπόλοιπο της πρόσθετης εισφοράς επί του γάλακτος, ακόμη και όταν το υπόλοιπο αυτό οφείλεται λόγω της αναδρομικής μείωσης των ποσοτήτων αναφοράς των παραγωγών και ο αρχικά εσφαλμένος υπολογισμός των ποσοτήτων αυτών οφείλεται στην υπαίτια συμπεριφορά του αγοραστή ή των υπαλλήλων του.

(1) ΕΕ αριθ. C 303 της 20. 11. 1992.

(2) ΕΕ αριθ. L 132 της 18. 5. 1984, σ. 11.

(3) ΕΕ αριθ. L 288 της 30. 10. 1985, σ. 10.

(4) ΕΕ αριθ. L 139 της 4. 6. 1988, σ. 12.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 14ης Ιουλίου 1994

στην υπόθεση C-379/92 (αίτηση της Pretura circondariale di Ravenna για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Ποινική διαδικασία κατά Matteo Peralta (1)

(Άρθρο 3 στοιχείο στ), άρθρα 7, 30, 48, 52, 59, 62, 84 και 130 R της συνθήκης ΕΚ)

(94/C 275/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-379/92, που έχει ως αντικείμενο αίτηση της Pretura circondariale di Ravenna (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά του

Matteo Peralta, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3 στοιχείο στ) και των άρθρων 7, 30, 48, 52, 59, 62, 84 και 130 Π της συνθήκης ΕΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, προεδρεύοντα, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse (εισηγητή), M. Zuleeg και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: J.-G. Giraud, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 3 στοιχείο στ) και τα άρθρα 7, 30, 48, 52, 59, 62, 84 και 130 Π της συνθήκης ΕΚ και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4055/86 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, δεν αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία απαγορεύει σε όλα τα πλοία, χωρίς καμιά διάκριση λόγω της σημαίας που φέρουν, την απόρριψη βλαβερών χημικών ουσιών στα χωρικά ύδατα και στα εσωτερικά ύδατα του κράτους, επιβάλλει την ίδια απαγόρευση για την ανοικτή θάλασσα μόνο στα πλοία που φέρουν την εθνική σημαία και τέλος, σε περίπτωση παραβάσεως, τιμωρεί — με αναστολή της επαγγελματικής τους ιδιότητας — τους πλοιάρχους οι οποίοι είναι υπήκοοι αυτού του κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ αριθ. C 306 της 24. 11. 1992.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 1994

στην υπόθεση C-186/93 (αίτηση του Corte d'appello di Roma, πρώτο πολιτικό τμήμα, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Unione nazionale tra le associazioni di produttori di olive (Unapol) κατά Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (Aima) και Ministero dell'agricoltura e delle foreste** (¹)

(Ενισχύσεις στην παραγωγή ελαιολάδου — Καταβολή στους δικαιούχους μέσω ενώσεως οργανώσεων παραγωγών — Τραπεζικοί τόκοι των κατατεθέντων κεφαλαίων — Δικαιούχος

(94/C 275/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-186/93, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Corte d'appello di Roma (πρώτο πολιτικό τμήμα) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Unione nazionale tra le associazioni di produttori di olive (Unapol), αφενός, και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (Aima) και Ministero dell'agricoltura e delle foreste, αφετέρου, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των κοινοτικών διατάξεων που διέπουν τη χορήγη-

ση κοινοτικών ενισχύσεων και, ιδίως, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2959/82 του Συμβουλίου της 4ης Νοεμβρίου 1982 περί του καθορισμού των γενικών κανόνων σχετικά με την ενίσχυση στην παραγωγή του ελαιολάδου για την περίοδο 1982/83 (²), και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 του Συμβουλίου της 17ης Ιουλίου 1984 για τον καθορισμό γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου και στις οργανώσεις παραγωγών ελαιολάδου (³), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, R. Joliet, G. C. Rodríguez Iglesias (εισηγητή), F. Grévisse και M. Zuleeg, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Οι κοινοτικές διατάξεις που αφορούν τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και, ειδικότερα, οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 2959/82 του Συμβουλίου της 4ης Νοεμβρίου 1982 περί του καθορισμού των γενικών κανόνων σχετικά με την ενίσχυση στην παραγωγή του ελαιολάδου για την περίοδο 1982/83, και (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 του Συμβουλίου της 17ης Ιουλίου 1984 για τον καθορισμό γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου και στις οργανώσεις παραγωγών ελαιολάδου, δεν απαγορεύουν στις εθνικές νομοθεσίες να ορίζουν ότι οι τραπεζικοί τόκοι τους οποίους πιθανώς αποφέρουν τα χορηγηθέντα ποσά μέχρι την καταβολή τους στους δικαιούχους ανήκουν στον εθνικό οργανισμό παρεμβάσεως.

(¹) ΕΕ αριθ. C 157 της 9. 6. 1993.

(²) ΕΕ αριθ. L 309 της 5. 11. 1982, σ. 30.

(³) ΕΕ αριθ. L 208 της 3. 8. 1984, σ. 3.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-327/91: **Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (¹)

(Συμφωνία Επιτροπής/Ηνωμένων Πολιτειών σχετικά με την εφαρμογή του δικαίου τους περί ανταγωνισμού — Αρμοδιότητα — Αιτιολογία — Ασφάλεια δικαίου — Παράβαση του δικαίου περί ανταγωνισμού)

(94/C 275/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-327/91, Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Jean-Pierre Puissechet και Gérard de Bergues), υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: Alberto José Navarro González και Gloria Calvo Díaz) και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: A. Bos και J. W. de Zwaan), κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Marie-José Jonczyk, Pieter-Jan Kuypers και Julian Currall), που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της συμφωνίας μεταξύ της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της κυβερνήσεως των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την εφαρμογή του δικαίου τους περί ανταγωνισμού η οποία υπεγράφη και ετέθη σε ισχύ στις

23 Σεπτεμβρίου 1991, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco και D. A. O. Edward (εισηγητή), προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Karteyn και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: G. Tesauro, γραμματέας: J.-G. Giraud, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την πράξη με την οποία η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέφρασε τη βούληση να συνάψει τη συμφωνία με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής σχετικά με την εφαρμογή του δικαίου περί ανταγωνισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και αυτού των Ηνωμένων Πολιτειών, συμφωνία που υπεγράφη και ετέθη σε ισχύ στις 23 Σεπτεμβρίου 1991.
2. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και σ' αυτά της Γαλλικής Δημοκρατίας.
3. Το Βασίλειο της Ισπανίας και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών θα φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 28 της 5. 2. 1992.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-359/92: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (¹)
(Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/59/ΕΟΚ για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων — Νομική βάση — Άρθρο 100 Α και άρθρος 145 τρίτη περίπτωση της συνθήκης ΕΚ)

(94/C 275/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-359/92, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: Claus-Dieter Quassowski, επικουρούμενος από τον Jochim Sedemund) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Rüdiger Bandilla και Bjarne Hoff-Nielsen), υποστηριζομένου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Rolf Wägenbauer, επικουρούμενος από τον Xavier Lewis), που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του άρθρου 9 της οδηγίας 92/59/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1992 για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (²), καθόσον το άρθρο αυτό εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εκδώσει, όσον αφορά κάποιο προϊόν, απόφαση επιβάλλουσα στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λάβουν μέτρα μεταξύ αυτών που προβλέπονται από το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία δ) έως η) της οδηγίας, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco και D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse (εισηγητή), M. Zuleeg, P. J. G. Karteyn και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.

2. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Η Επιτροπή, ως παρεμβαίνουσα, θα φέρει τα δικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 288 της 5. 11. 1992.

(²) ΕΕ αριθ. L 228 της 11. 8. 1992, σ. 24.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-396/92 (αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgeschichtshof, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Bund Naturschutz in Bayern eV, Richard Stahnsdorf και 40 άλλων κατά Freistaat Bayern (¹)

(Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου — Εθνικό μεταβατικό καθεστώς)

(94/C 275/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-396/92, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgeschichtshof προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Bund Naturschutz in Bayern eV, Richard Stahnsdorf και 40 άλλων, αφενός, και Freistaat Bayern, αφετέρου, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (²), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco και D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη (εισηγητή), R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Karteyn και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Gulmann, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπει σε κράτος μέλος, το οποίο τη μετέφερε στην εθνική έννομη τάξη του μετά τις 3 Ιουλίου 1988, ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο, να απαλλάσσει, με μεταβατική διάταξη, από τις υποχρεώσεις που αφορούν την απαιτούμενη από την οδηγία εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον, τα σχέδια των οποίων η διαδικασία εγκρίσεως είχε κινηθεί πριν από την έναρξη της ισχύος του εθνικού νόμου για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δίκαιο, αλλά μετά τις 3 Ιουλίου 1988.

(¹) ΕΕ αριθ. C 343 της 24. 12. 1992.

(²) ΕΕ αριθ. L 175 της 5. 7. 1985, σ. 40.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-412/92 P: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά
Mireille Meskens⁽¹⁾*(Αναίρεση — Υπάλληλος — Μη εκτέλεση αποφάσεως του
Πρωτοδικείου — Αγωγή αποζημιώσεως)*

(94/C 275/07)

*(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)**(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)*

Στην υπόθεση C-412/92 P, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: Jorge Campinos, επικουρούμενος από τον Manfred Peter και τον δικηγόρο Alex Bonn), που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 8 Οκτωβρίου 1992 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-84/91, Meskens κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή 1992, σ. II-2335), και με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι η Mireille Meskens (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι Jean-Noël Louis και Thierry Demasure), υποστηριζόμενη από την Union Syndicale Βρυξελλών, ευρωπαϊκή συνδικαλιστική ένωση (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι Gérard Collin και Véronique Leclercq), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους Díez de Velasco, πρόεδρο τμήματος, K. N. Κακούρη (εισηγητή) και P. J. G. Kapteyn (δικαστές). Γενικός εισαγγελέας: M. Darmon, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κυρία υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως του Κοινοβουλίου.
2. Καταδικάζει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 22 της 26. 1. 1993.**ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ**

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-413/92: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της
Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾*(Προσφυγή ακύρωσεως — Κοινωνική ενίσχυση — Τυρίνη
και τυρινικά άλατα — Σύστημα ελέγχου — Διαρκής εποπτεία)*

(94/C 275/08)

*(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)**(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)*

Στην υπόθεση C-413/92, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωπος: Ernst Röder) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Ulrich Wölker), που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με αίτημα τη μερική ακύρωση της αποφάσεως COM(92) 1783 τελικό της Επιτροπής, η οποία δημοσιεύθηκε υπό τον αριθμό 92/491/ΕΟΚ της

23ης Σεπτεμβρίου 1992 σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών που αφορούν τις δαπάνες που έχουν χρηματοδοτηθεί από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1989⁽²⁾, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή), R. Joliet, G. C. Rodríguez Iglesias και F. Grévisse, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Darmon, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση COM(92) 1783 τελικό της Επιτροπής, η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπό τον αριθμό 92/491/ΕΟΚ της 23ης Σεπτεμβρίου 1992 σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών που αφορούν τις δαπάνες που έχουν χρηματοδοτηθεί από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1989, καθόσον δεν επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ με το ποσό των 24 365 DM, το οποίο αντιπροσωπεύει το ποσό των ενισχύσεων για τη μεταποίηση του αποκορυφωμένου γάλακτος σε τυρίνη και τυρινικά άλατα.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 29 της 2. 2. 1993.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 298 της 14. 10. 1992, σ. 23.**ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ**

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-43/93 (αίτηση του Tribunal administratif de
Châlons-sur-Marne (Γαλλία): Raymond Vander Elst κατά
Office des migrations internationales (OMI)⁽¹⁾*(Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Υπήκοοι τρίτης χώρας)*

(94/C 275/09)

*(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)**(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)*

Στην υπόθεση C-43/93, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Tribunal administratif de Châlons-sur-Marne (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Raymond Vander Elst κατά Office des migrations internationales (OMI), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 59 και 60 της συνθήκης ΕΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco (εισηγητή) και D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn και

J. L. Murray, δικαστής· γενικός εισαγγελέας: G. Tesaurο, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 59 και 60 της συνθήκης ΕΚ έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν σε ένα κράτος μέλος να υποχρεώνει τις επιχειρήσεις οι οποίες είναι εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος και έρχονται να παράσχουν υπηρεσίες στο έδαφός του, αποσχολούν δε νομοτύπως και συνήθως υπηκόους τρίτων χωρών, να προμηθεύονται για τους εργαζομένους αυτούς άδεια εργασίας από εθνικό οργανισμό μεταναστεύσεως και να καταβάλλουν τα σχετικά έξοδα, επ' απειλή επιβολής διοικητικού προστίμου.

(¹) ΕΕ αριθ. C 76 της 18. 3. 1993.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-44/93 (αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Namur-Les assurances du crédit SA κατά 1. Office national du ducroire και 2. βελγικού Δημοσίου** (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Υφιστάμενες ή νέες ενισχύσεις — Διεύρυνση του πεδίου δραστηριοτήτων ενός δημόσιου οργανισμού στον οποίο τα κράτος παραχωρεί ορισμένα προνόμια)

(94/C 275/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-44/93, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Namur-Les assurances du crédit SA και 1. Office national du ducroire και 2. βελγικού Δημοσίου, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς τα άρθρα 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho del Almeida, M. Díez de Velasco και D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse (εισηγητή), M. Zuleeg, P. J. G. Karpetyn και J. L. Murray, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ έχει την έννοια ότι η υπό τις συνθήκες που περιγράφονται στην απόφαση του αιτούντος δικαστηρίου διεύρυνση του πεδίου δραστηριότητας ενός δημόσιου οργανισμού, στον οποίο χορηγούνται κρατικές ενισχύσεις δυνάμει νομοθεσίας προγενέστερης της ενάρξεως της ισχύος της συνθήκης, εφόσον δεν επηρεάζει το προβλεπόμενο από την νομοθεσία αυτή σύστημα ενισχύσεων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως θέσπιση ή ως τροποποίηση ενισχύσεως, οπότε, βάσει της διατάξεως αυτής, θα ήταν υποχρεωτική η προηγούμενη γνωστοποίησή της και θα απαγορευόταν η θέση της σε εφαρμογή.

2. Παρέλκει να δοθεί απάντηση στο δεύτερο ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου.

(¹) ΕΕ αριθ. C 85 της 26. 3. 1993.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-51/93 (αίτηση του **Rechtbank van Koophandel te Brugge για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Meyhui SA και Schott Zwiesel Glaswerke AG** (¹)

(Οδηγία 69/493/ΕΟΚ σχετική με τα προϊόντα εκ κρυστάλλου — Ονομασία που αναγράφεται αποκλειστικώς στην ή στις γλώσσες της χώρας όπου διατίθεται το εμπόρευμα — Άρθρο 30 της συνθήκης ΕΚ)

(94/C 275/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-51/93, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Rechtbank van Koophandel te Brugge προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Meyhui SA και Schott Zwiesel Glaswerke AG, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος και την ερμηνεία της οδηγίας 69/493/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1969 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα προϊόντα εκ κρυστάλλου (²), όπως έχει τροποποιηθεί με τις πράξεις σχετικά με τους όρους προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας (³), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, K. N. Κακούρη, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, P. J. G. Karpetyn και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Gulmann, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κυρία υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- Από την εξέταση της επεξηγήσεως που περιλαμβάνεται στη στήλη γ) του παραρτήματος I της οδηγίας 69/493/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1969 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα προϊόντα εκ κρυστάλλου, με την οποία επιβάλλεται όσον αφορά τα προϊόντα των κατηγοριών 3 και 4 η χρησιμοποίηση μόνο των ονομασιών τους στην ή στις γλώσσες της χώρας όπου διατίθεται το εμπόρευμα, δεν προκύπτουν στοιχεία που να θέτουν υπό αμφισβήτηση το κύρος της.
- Η έκφραση «χώρα διαθέσεως του προϊόντος» που χρησιμοποιείται στην επεξήγηση της στήλης γ) του παραρτήματος I της οδηγίας 69/493 υποδηλώνει, ενόψει των κατηγοριών 3 και 4 κρυστάλλου, το κράτος μέλος όπου γίνεται η τελική διάθεση του προϊόντος.

(¹) ΕΕ αριθ. C 85 της 26. 3. 1993.

(²) ΕΕ αριθ. L 326 της 29. 12. 1969, σ. 36.

(³) ΕΕ αριθ. L 302 της 15. 11. 1985, σ. 23.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-340/93 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης]:
Klaus Thierschmidt GmbH κατά Hauptzollamt Essen ⁽¹⁾

(Δασμολογητέα αξία των εμπορευμάτων — Συνυπολογισμός δαπανών για προσωπικές ποσοτώσεις χορηγούμενες δωρεάν — Μη χωριστή αναγραφή των δαπανών για ποσοτώσεις μη συνυπολογιζόμενες στη δασμολογητέα αξία — Σύστημα εισαγωγών υφαντουργικών προϊόντων προελεύσεως Ταϊβάν)

(94/C 275/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-340/93, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Klaus Thierschmidt GmbH και Hauptzollamt Essen, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1224/80 του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 1980 περί δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3193/89 του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου 1980 ⁽³⁾, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, R. Joliet, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse και M. Juleeg, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Gulmann, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1224/80 του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 1980 περί δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3193/80 του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου 1980, έχει την έννοια ότι:

1. Οι δαπάνες ποσοτώσεων που καταβάλλει ο αγοραστής στον πωλητή, για προσωπικές ποσοτώσεις που χορηγούνται σ' αυτόν δωρεάν, συνυπολογίζονται στη δασμολογητέα αξία.
2. Οι δαπάνες ποσοτώσεων που δεν συνυπολογίζονται στη δασμολογητέα αξία δεν πρέπει να αναγράφονται χωριστά στη δήλωση της δασμολογητέας αξίας.
3. Όσον αφορά τη δασμολογητέα αξία των εισαγωγών από την Ταϊβάν που υπόκεινται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4134/86 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για το καθεστώς εισαγωγών ορισμένων κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων καταγωγής Ταϊβάν, οι δαπάνες για ποσοτώσεις τρίτων πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο με τις δαπάνες ποσοτώσεων που αφορούν εισαγωγές υποκείμενες στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4136/86 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 περί του κοινού καθεστώτος εισαγωγών ορισμένων κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων καταγωγής τρίτων χωρών.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 215 της 10. 8. 1993.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 134 της 31. 5. 1980, σ. 1

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 333 της 11. 12. 1980, σ. 1.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-347/92 (αίτηση του Cour d'appel των Βρυξελλών για την έκδοση προδικαστικής απόφασης):
Βελγικό Δημόσιο κατά Boterlux SPRL ⁽¹⁾

(Επιστροφές λόγω εξαγωγής — Επανεισαγωγή του προϊόντος στην Κοινότητα — Καλή πίστη — Ανωτέρα βία)

(94/C 275/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-347/92, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Cour d'appel των Βρυξελλών προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ του Βελγικού Δημοσίου και της Boterlux SPRL, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του κανονισμού 1041/67/ΕΟΚ της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 1967 σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα των προϊόντων που υπόκεινται σε καθεστώς ενιαίας τιμής ⁽²⁾, και του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 876/68 του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1968 περί καθορισμού στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων των γενικών κανόνων για τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή και τα κριτήρια καθορισμού του ύψους τους ⁽³⁾, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους: M. Diez de Velasco, πρόεδρο τμήματος, K. N. Κακούρη και P. J. G. Kapteyn (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Gulmann, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κυρία υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 9 Αυγούστου 1994, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού 1041/67/ΕΟΚ της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 1967 σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα των προϊόντων που υπάγονται σε καθεστώς ενιαίας τιμής καθώς και του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 876/68 του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1968 περί καθορισμού στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων των γενικών κανόνων για τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή και τα κριτήρια καθορισμού του ύψους τους, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η καταβολή διαφοροποιημένης επιστροφής εξαρτάται καταρχήν από την απόδειξη της θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία του προϊόντος εντός της τρίτης χώρας προορισμού και ότι τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να απαιτούν, πριν από τη χορήγηση της μη διαφοροποιημένης επιστροφής, μια τέτοια απόδειξη όταν υφίστανται υπόνοιες ή έχει διαπιστωθεί ότι έχουν διαπραχθεί κατασχέσεις.
2. Ο εξαγωγέας ενός προϊόντος με προορισμό τρίτη χώρα στερείται τον δικαίωμάς του για επιστροφή σε περίπτωση απατηλής επανεισαγωγής του προϊόντος αυτού εντός της Κοινότητας, και τούτο παρά τη μη συμμετοχή του στην απάτη ή την καλή του πίστη, και ότι αυτή η επανεισαγωγή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απρόβλεπτη

στο πλαίσιο των συμβατικών σχέσεων που συνάπτονται για την πραγματοποίηση εξαγωγής τυγγάνουσας επιστροφής.

- (1) ΕΕ αριθ. C 231 της 27. 8. 1993.
 (2) ΕΕ αριθ. L 314 της 23. 12. 1967, σ. 9.
 (3) ΕΕ αριθ. L 155 της 3. 7. 1968, σ. 1.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Αυγούστου 1994

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-363/93

C-407/93, C-408/93, C-409/93, C-410/93 και C-411/93 [αίτηση του Cour d'appel de Paris και αιτήσεις του Tribunal d'instance de Saint-Denis (Réunion)]: René Lancry SA κατά Direction générale des douanes, Société Dindar Confort κ.λπ. κατά Conseil régional de la Réunion και Direction régionale des douanes de la Réunion ⁽¹⁾

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Φορολογικό καθεστώς των γαλλικών υπερπόντιων διαμερισμάτων — Σημασία της απόφασης στην υπόθεση Legros κ.λπ. — Κύρος της απόφασης 89/688/ΕΟΚ)

(94/C 275/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-363/93, C-407/93, C-408/93, C-409/93, C-410/93 και C-411/93 που έχουν ως αντικείμενο αίτηση του Cour d'appel de Paris προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ René Lancry SA κατά Direction générale des douanes, καθώς και αιτήσεις του Tribunal d'instance de Saint-Denis (Réunion) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με τις οποίες ζητείται, στο πλαίσιο των εκκρεμοσυνών ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου υποθέσεων μεταξύ Société Dindar Confort κ.λπ. κατά Conseil régional de la Réunion και Direction régionale des douanes de la Réunion, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 9 και επόμενα της συνθήκης ΕΚ, καθώς και ως προς το κύρος του άρθρου 4 της απόφασης 89/688/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με το καθεστώς που διέπει την εισφορά θαλάσσης [θαλάσσια διαπύλια τέλη] στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα ⁽²⁾, το Δικαστήριο συγκείμενο από τους: Ο. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco και D. A. O. Edward (εισηγητή), προέδρου τμήματος, Κ. Ν. Κακούρη, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: G. Tesauro, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η κλιμακούμενη ανάλογα με τη δασμολογική αξία των αγαθών επιβάρυνση, που εισπράττεται από κράτος μέλος επί όλων των εισαγομένων σε μια διοικητική περιφέρεια του εδάφους του εμπορευμάτων, συνιστά φόρο ισοδυνά-

μον προς εισαγωγικό δασμό αποτελέσματος, όχι μόνον επειδή πλήττει τα εισαγόμενα στην εν λόγω περιφέρεια προϊόντα που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη, αλλά επίσης και επειδή εισπράττεται επί των εμπορευμάτων που εισάγονται στην περιοχή αυτή από άλλο τμήμα του ίδιου κράτους.

2. Η απόφαση 89/688/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με το καθεστώς που διέπει τα θαλάσσια διαπύλια τέλη στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα, είναι άκυρη στον βαθμό που εξουσιοδοτεί τη Γαλλική Δημοκρατία να διατηρήσει μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 το καθεστώς των θαλασσιών διαπυλίων τελών που ίσχυε κατά την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως.

- (1) ΕΕ αριθ. C 238 της 2. 9. 1993· ΕΕ αριθ. C 300 της 6. 11. 1993.
 (2) ΕΕ αριθ. L 399 της 30. 12. 1989, σ. 46.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-393/93 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) προς έκδοση προδικαστικής απόφασης]: Walter Stanner GmbH & Co. KG κατά Hauptzollamt Bochum ⁽¹⁾

(Κοινό δασμολόγιο — Κρέας χοιροειδών εισαγωγής από Βουλγαρία)

(94/C 275/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-393/93, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht, Düsseldorf (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Walter Stanner GmbH & Co. KG και Hauptzollamt Bochum, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία της διακρίσεως 02.01 A III β) του κοινού δασμολογίου, όπως διαμορφώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3000/82 του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1982 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 950/68 περί του κοινού δασμολογίου ⁽²⁾, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Μ. Díez de Velasco (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, Κ. Ν. Κακούρη και Ρ. J. G. Karteyn, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Μ. Darmon, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Απριλίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το κοινό δασμολόγιο έχει την έννοια ότι το κρέας ζώων που, σήμερα με τα ζωολογικά και γενετικά χαρακτηριστικά τους, ανήκουν στα χοιροειδή, για το οποίο οι αρμόδιες αρχές της Βουλγαρίας πιστοποιούν ότι προέρχεται από χοίρους που ζουν σε άγρια κατάσταση στη Βουλγαρία (αγριόχοιρους τύπου Β), δεν εμπίπτει στη δασμολογική διάκριση 02.01 A III β), όπως η κλάση αυτή ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ)

αριθ. 3000/82 του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1982 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 950/68 περί του κοινού δασμολογίου.

(¹) ΕΕ αριθ. C 269 της 5. 10. 1993.

(²) ΕΕ αριθ. L 318 της 15. 11. 1982, σ. 1.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-395/93 [αίτηση του Hessisches Finanzgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]:
Neckermann Versand AG κατά Hauptzollamt Frankfurt am Main-Ost (¹)

(Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κλάση 6108 της συνδυασμένης ονοματολογίας — Κατάταξη των πλεκτών ενδυμάτων για γυναίκες ή κορίτσια — Πιτζάμες)

(94/C 275/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-395/93, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Hessisches Finanzgericht (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Neckermann Versand AG κατά Hauptzollamt Frankfurt am Main-Ost, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της κλάσεως 6108 της συνδυασμένης ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου, όπως ίσχυε αφενός κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (²), και αφετέρου κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3174/88 της Επιτροπής της 21ης Σεπτεμβρίου 1988 που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (³), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, R. Joliet, και G. C. Rodríguez Iglesias (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η κλάση 6108 της συνδυασμένης ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου, όπως προκύπτει από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, και (ΕΟΚ) αριθ. 3174/88 της Επιτροπής, της 21ης Σεπτεμβρίου 1988, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μπορούν να θεωρούνται ως πιτζάμες όχι μόνον οι συνδυασμοί δύο πλεκτών ενδυμάτων οι οποίοι, λόγω της εξωτερικής τους εμφανίσεως, προορίζονται να φοριούνται αποκλειστικά στο κρεβάτι, αλλά επίσης και οι συνδυασμοί που χρησιμοποιούνται κυρίως για τον σκοπό αυτό.

2. Δεν αρκεί, για να καταταγεί ένας συνδυασμός δύο πλεκτών ενδυμάτων ως πιτζάμα, μόνον το γεγονός ότι, σύμφωνα με τη γενικώς επικρατούσα στο οικείο κράτος μέλος συναλλακτική αντίληψη κατά το χρονικό σημείο του εκτελωνισμού, υπάρχει επίσης η δυνατότητα να φοριέται και στο κρεβάτι.

(¹) ΕΕ αριθ. C 272 της 8. 10. 1993.

(²) ΕΕ αριθ. L 256 της 7. 9. 1987, σ. 1.

(³) ΕΕ αριθ. L 298 της 31. 10. 1988, σ. 1.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-398/93 P: Lars Bo Rasmussen κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Διαδικασία εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων — Πρόσληψη εκτάκτου υπαλλήλου)

(94/C 275/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-398/93 P, Lars Bo Rasmussen (εκπρόσωπος: Jean-Noël Louis) που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 6 Ιουλίου 1993 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-32/92, Lars Bo Rasmussen κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής καθώς και της αποφάσεως της Επιτροπής να μην δεχθεί την αίτηση υποψηφιότητας που υπέβαλε ο προσφεύγων κατόπιν της δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως 587 και να καλέσει υποψηφίους εκτός του οργάνου για την πλήρωση προσωρινής θέσεως του βαθμού A 3, όπου ο έτερος διάδικος είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Ana Maria Alves Vieira, επικουρούμενη από τον Alberto Dal Ferro), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, Díez de Velasco, K. N. Κακούρη, F. A. Schockweiler και P. J. G. Kapteyn (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: G. Tesaurο, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2. Καταδικάζει τον αναιρεσιόντα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 269 της 5. 10. 1993.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-406/93 [αίτηση του Tribunal du travail de Neufchâteau (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: André Reichling κατά Institut National d'Assurance Maladie-Invalidité (INAMI) ⁽¹⁾

(Κοινωνική ασφάλιση — Σύνταξη αναπηρίας — Άρθρο 46 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 — Λαμβάνεται υπόψη η τελευταία αμοιβή του εργαζομένου σε άλλο κράτος μέλος)

(94/C 275/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-406/93, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Tribunal du travail de Neufchâteau (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ André Reichling και Institut National d'Assurance Maladie-Invalidité (INAMI), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 46 παράγραφος 2 στοιχείο α) τελευταία φράση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως έχει κωδικοποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2001/83 του Συμβουλίου της 2ας Ιουνίου 1983 ⁽²⁾, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, M. Díez de Velasco, K. N. Κακούρη (εισηγητή), F. A. Schockweiler και P. J. G. Kartheyn, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 46 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως έχει κωδικοποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2001/83 του Συμβουλίου της 2ας Ιουνίου 1983, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν η εφαρμοστέα σε κράτος μέλος νομοθεσία εξαρτά το ποσό της παροχής αναπηρίας από την αμοιβή που λάμβανε ο εργαζόμενος κατά τον χρόνο επελεύσεως της αναπηρίας του και οι οικείος εργαζόμενος δεν υπαγόταν, κατά τον χρόνο εκείνο, στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του κράτους αυτού διότι απασχολείτο σε άλλο κράτος μέλος, ο αρμόδιος φορέας οφείλει να υπολογίσει το θεωρητικό ποσό της παροχής με βάση την τελευταία αμοιβή που λάμβανε ο εργαζόμενος σ' αυτό το άλλο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 289 της 26. 10. 1993.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 230 της 22. 8. 1983, σ. 6.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 9ης Αυγούστου 1994

στην υπόθεση C-447/93 [αίτηση του Conseil d'appel d'expression française de l'ordre des architectes, Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: Nicolas Dreessen κατά Conseil national de l'ordre des architectes ⁽¹⁾

(Αναγνώριση τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής)

(94/C 275/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-447/93, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Conseil d'appel d'expression française de l'ordre des architectes, Liège (Βέλγιο), προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Nicolas Dreessen και Conseil national de l'ordre des architectes, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 11 της οδηγίας 85/384/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 1985 για την αμοιβαία αναγνώριση των πτυχίων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής και τη θέσπιση μέτρων για τη διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκαταστάσεως και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ⁽²⁾, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Díez de Velasco (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, K. N. Κακούρη και P. J. G. Kartheyn, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Darnmon, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Αυγούστου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ένα πτυχίο που χορηγήθηκε το 1966 από το τμήμα «Allgemeiner Hochbau» της «Staatliche Ingenieurschule für Bauwesen Aachen» δεν μπορεί να εξομοιωθεί προς τα πιστοποιητικά που αναφέρονται στο άρθρο 11 στοιχείο α) τέταρτη περίπτωση της οδηγίας 85/384/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 1985 για την αμοιβαία αναγνώριση των πτυχίων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής και τη θέσπιση μέτρων για τη διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκαταστάσεως και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 1 της 4. 1. 1994.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 223 της 21. 8. 1985, σ. 15.

Αίτηση για την έκδοση γνωμοδότησεως που υπέβαλε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σύμφωνα με το άρθρο 228 παράγραφος 6 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

(Γνωμοδότηση 3/94)

(94/C 275/20)

Με αίτηση που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 Ιουλίου 1994, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της

Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τον Ministerialrat Dr. Ernst Röder, Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομίας και τον Jochim Sedemund, δικηγόρο, ζήτησε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση γνωμοδότησεως σύμφωνα με το άρθρο 228 παράγραφος 6 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση γνωμοδότησεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

- α) Αποτελεί η συμφωνία-πλαίσιο για τις μπανάνες που υπογράφηκε από την Επιτροπή στις 28/29. 3. 1994 την κατάληξη διαπραγματεύσεων που διεξήχθησαν κανονικά από διαδικαστικής απόψεως, δηλαδή:
- βάσει μιας επαρκούς εντολής του Συμβουλίου προς διεξαγωγή διαπραγματεύσεων, και
 - σύμφωνα με τις οδηγίες που δόθηκαν από το Συμβούλιο για τις διαπραγματεύσεις;
- β) Επιπλέον, η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση ζητεί από το Δικαστήριο να απαντήσει στο ερώτημα εάν η συμφωνία-πλαίσιο για τις μπανάνες συμβιβάζεται, από ουσιαστικής απόψεως, με τις διατάξεις της συνθήκης ΕΚ.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Value Added Tax Tribunal του Λονδίνου με Διάταξη της 16ης Μαΐου 1994, στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Wellcome Trust Limited και Commissioners of Customs and Excise

(Υπόθεση C-155/94)

(94/C 275/21)

Με Διάταξη της 16ης Μαΐου 1994, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Ιουνίου 1994, το Value Added Tax Tribunal του Λονδίνου ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Wellcome Trust Limited και Commissioners of Customs and Excise, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Εμπίπτουν στον όρο «οικονομικές δραστηριότητες» του άρθρου 4 παράγραφος 2 της έκτης οδηγίας ⁽¹⁾, οι πωλήσεις μετοχών και τίτλων εκ μέρους προσώπου το οποίο δεν είναι επαγγελματίας στο είδος;
2. Μπορεί οι εκ μέρους μη επαγγελματία πωλήσεις μετοχών σε μεγάλο αριθμό αγοραστών την ίδια ημέρα, γεγονός που συνεπάγεται περίπλοκη προετοιμασία επί σημαντικό χρονικό διάστημα, να συνιστούν αφεαυτών «οικονομικές δραστηριότητες» κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2;
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο/στα ερωτήματα/ερωτήματα 1 ή/και 2, μπορεί να θεωρηθεί ότι η εκ μέρους του εν λόγω προσώπου πώληση μετοχών λογίζεται ως πραγματοποιηθείσα «υπό υποκειμένου στον φόρο που ενεργεί υπό την ιδιότητά του αυτή» κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1;

4. Για την απάντηση επί των ερωτημάτων 1 ή/και 2 ή/και 3, ασκεί επιρροή το αν η πώληση μετοχών και τίτλων αποτελεί το δεσπόζον στοιχείο της δραστηριότητας, στα πλαίσια της οποίας πραγματοποιήθηκαν οι πωλήσεις, και, αν ναι, πώς ορίζεται η εν λόγω δραστηριότητα και το περιεχόμενό της;

(¹) Έκτη οδηγία (77/388/ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί ΦΠΑ (ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 20 Ιουνίου 1994

(Υπόθεση C-170/94)

(94/C 275/22)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μαρία Κοντου-Durande, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος επίσης της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 20 Ιουνίου 1994 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει και να κοινοποιήσει στην Επιτροπή, μέσα στις προθεσμίες που είχαν ταχθεί, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 90/219/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 1990 για την περιορισμένη χρήση γενετικής τροποποιημένων μικροοργανισμών ⁽¹⁾ και την οδηγία 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 1990 για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον ⁽²⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΚ.
2. Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο δεσμευτικός χαρακτήρας των διατάξεων των άρθρων 189 τρίτο εδάφιο και 5 πρώτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά των οδηγιών, των οποίων είναι αποδέκτες, στην εθνική έννομη τάξη πριν από τη λήξη της τασσομένης προς τούτο προθεσμίας και να ανακοινώνουν τα μέτρα αυτά αμέσως στην Επιτροπή. Οι ταχθείσες από τις οδηγίες 90/219/ΕΟΚ και 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου προθεσμίες έληξαν στις 23 Οκτωβρίου 1991, χωρίς η Ελληνική Δημοκρατία να έχει μέχρι σήμερα θεσπίσει ή ανακοινώσει τέτοια μέτρα στην Επιτροπή.

(¹) ΕΕ αριθ. L 117 της 8. 5. 1990, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 117 της 8. 5. 1990, σ. 15.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia, αριθ. 10, της Σεβίλης, με Διάταξη της 30ής Ιουνίου 1994, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ El Corte Inglés SA και Cristina Blázquez Rivero

(Υπόθεση C-192/94)

(94/C 275/23)

Με Διάταξη της 30ής Ιουνίου 1994, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Ιουλίου 1994, το Juzgado de Primera Instancia, αριθ. 10, της Σεβίλης ζητεί, στο πλαίσιο της δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ El Corte Inglés SA και Cristina Blázquez Rivero, από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του ακόλουθων ερωτημάτων:

«Το Juzgado de Primera Instancia, αριθ. 10, της Σεβίλης ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του αν εφαρμόζεται απευθείας το άρθρο 11 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη⁽¹⁾, η οποία δεν μεταφέρθηκε στο εθνικό δίκαιο από την Ισπανία, σε περίπτωση κατά την οποία ο καταναλωτής αντιτάσσει στην αξίωση του χρηματοδότη το γεγονός ότι του παρεσχέθησαν ελαττωματικές υπηρεσίες εκ μέρους του προμηθευτή με τον οποίο ο ανωτέρω χρηματοδοτής είχε υπογράψει συμφωνία για την αποκλειστική χρηματοδότηση των πελατών του.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 42 της 12. 2. 1987, σ. 48.

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Αγγλία), Queen's Bench Division, με Διάταξη της 4ης Μαΐου 1994, στο πλαίσιο της υποθέσεως The Queen κατά Medicines Control Agency, Ex parte: Smith & Nephew Pharmaceuticals Ltd και Primecrown Ltd κατά Medicines Control Agency

(Υπόθεση C-201/94)

(94/C 275/24)

Με Διάταξη της 4ης Μαΐου 1994, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Ιουλίου 1994, το High Court of Justice (Αγγλία), Queen's Bench Division ζητεί, στο πλαίσιο της υποθέσεως The Queen κατά Medicines Control Agency, Ex parte: Smith & Nephew Pharmaceuticals Ltd και Primecrown Ltd κατά Medicines Control Agency, που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προδικαστικής απόφασης επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

«1. Δικαιούται μια επιχείρηση, η οποία διαθέτει άδεια κυκλοφορίας από τις αρμόδιες αρχές σχετικά με φέρον συγκεκριμένο σήμα φαρμακευτικό προϊόν (προϊόν X), αν ληφθεί υπόψη ότι τέτοια άδεια έχει χορηγηθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες που έχουν θεσπιστεί με την οδηγία 65/65/ΕΟΚ⁽¹⁾, να επικαλεστεί την οδηγία 65/65/ΕΟΚ, και ειδικότερα το άρθρο της 5, ενώπιον εθνικού δικαστηρίου προκειμένου να αμφισβητήσει το κύρος (και να ζητήσει την έκδοση σχετικής ακυρωτικής απόφασης) ανάλογης άδειας κυκλοφορίας προϊόντος που έχει χορηγηθεί σε ανταγωνιστή της σχετικά με φαρμακευτικό ιδιοσκευάσμα που φέρει την ίδια ονομασία (προϊόν Y);

2. Δικαιούται η αρμόδια για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας στο κράτος μέλος Α αρχή να παράσχει σχετική άδεια όσον αφορά το προϊόν Y, του οποίου ζητείται η εισαγωγή από το κράτος μέλος Β, υπό περιστάσεις όπου το προϊόν Y δεν παρασκευάζεται από τον κάτοχο, ή υπό τον έλεγχό του, της άδειας κυκλοφορίας στο κράτος μέλος Α ή από μέλος του ίδιου ομίλου εταιρειών;

3. Σε περίπτωση που η απάντηση στο ερώτημα 2 είναι καταφατική,

α) ποιες προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται ώστε το κράτος μέλος Α να μπορεί, κατ' αυτόν τον τρόπο, να χορηγήσει άδεια κυκλοφορίας στο εμπόριο όσον αφορά το προϊόν Y, και ειδικότερα

β) ποια στοιχεία θα έπρεπε να διαθέτει το κράτος μέλος Α σε σχέση με το προϊόν Y προκειμένου η αρμόδια για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας αρχή να παράσχει σχετική άδεια όσον αφορά το προϊόν Y;

γ) σε ποιο βαθμό μπορεί η αρμόδια για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας αρχή να στηριχθεί σε στοιχεία που έχουν παρασχεθεί από τον κάτοχο άδειας κυκλοφορίας όσον αφορά το προϊόν X υπό περιστάσεις όπου οι αποκλειστικές όσον αφορά την ισχύ των σχετικών στοιχείων περιόδοι που προβλέπονται από το άρθρο 4 παράγραφος 8 της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ (όπως έχει τροποποιηθεί) έχουν παρέλθει;

δ) δικαιούται η αρμόδια για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας αρχή να παράσχει άδεια όσον αφορά το προϊόν Y του οποίου ζητείται η εισαγωγή υπό περιστάσεις όπου η αρμόδια για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας αρχή δεν έχει συγκρίνει την υφιστάμενη μέθοδο παρασκευής του προϊόντος Y με αυτήν του προϊόντος X;

4. Επηρεάζεται η απάντηση στα ανωτέρω ερωτήματα 2 και 3 από το γεγονός ότι οι κάτοχοι άδειας κυκλοφορίας όσον αφορά το προϊόν X και το προϊόν Y στο κράτος μέλος Α και στο κράτος μέλος Β έχουν, αντιστοίχως, αμφότεροι λάβει σχετική άδεια από τον ίδιο κάτοχο άδειας κυκλοφορίας στο εμπόριο ο οποίος είναι εγκατεστημένος εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας;»

⁽¹⁾ Οδηγία 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιανουαρίου 1965 περί της προσέγγισης των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg με Διάταξη της 6ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση Firma Binder GmbH & Co. International κατά Hauptzollamt Stuttgart-West

(Υπόθεση C-205/94)

(94/C 275/25)

Με Διάταξη της 6ης Ιουλίου 1994, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Ιουλίου 1994, το Finanzgericht Baden-Württemberg ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ

Firma Binder GmbH & Co. International και Hauptzollamt Stuttgart-West, που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

- Είναι ανίσχυρος ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2198/90 της Επιτροπής της 27ης Ιουλίου 1990 περί των μέτρων διασφάλισης που πρέπει να εφαρμοστούν στις εισαγωγές κατεψυγμένων φραουλών, κατεψυγμένων σμέουρων, προσωρινά διατηρούμενων φραουλών και προσωρινά διατηρούμενων σμέουρων, καταγωγής Πολωνίας⁽¹⁾, καθ' όλη τη διάρκεια εφαρμογής του μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1990;
- Είναι ανίσχυρος ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3797/90 της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 1990 περί των μέτρων διασφάλισης που πρέπει να εφαρμοστούν στις εισαγωγές ορισμένων μη μεταποιημένων κόκκινων φρούτων καταγωγής Πολωνίας και Γιουγκοσλαβίας⁽²⁾, κατά την αρχική διάρκεια εφαρμογής του μέχρι τις 31 Μαρτίου 1991, καθώς και κατά τη διάρκεια της παρατάσεως της εφαρμογής του μέχρι τις 31 Ιουλίου 1991 και, κατόπιν, μέχρι τις 25 Σεπτεμβρίου 1991 [κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 810/91 και (ΕΟΚ) αριθ. 2152/91 της Επιτροπής της 27ης Μαρτίου 1991 και της 22ας Ιουλίου 1991, αντιστοίχως, περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3797/90⁽³⁾];

(1) ΕΕ αριθ. L 198 της 28. 7. 1990, σ. 53.

(2) ΕΕ αριθ. L 365 της 28. 12. 1990, σ. 22.

(3) ΕΕ αριθ. L 82 της 28. 3. 1991, σ. 49 και ΕΕ αριθ. L 200 της 23. 7. 1991, σ. 16, αντιστοίχως.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht με Διάταξη της 27ης Απριλίου 1994 στην υπόθεση Brennet AG κατά Vittorio Paletta

(Υπόθεση C-206/94)

(94/C 275/26)

Με Διάταξη της 27ης Απριλίου 1994, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 14 Ιουλίου 1994, το Bundesarbeitsgericht, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Brennet AG και Vittorio Paletta που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

- Αποκλείεται εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71⁽¹⁾, ως προς τη συνέχιση της καταβολής του μισθού εκ μέρους του εργοδότη, κατά το άρθρο 22 παράγραφος 1, δεδομένης της απαιτήσεως της άμεσης καταβολής της παροχής, όταν κατά την εφαρμοστέα γερμανική νομοθεσία η παροχή καθίσταται απαιτητή αρκετό χρόνο (τρεις εβδομάδες) μετά την επέλευση της ανικανότητας προς εργασία;
- Η εκ μέρους του ΔΕΚ με την απόφασή του της 3ης Ιουνίου 1992 επί της υποθέσεως C-45/90⁽²⁾ ερμηνεία του άρθρου 18 παράγραφοι 1 έως 4 και 5, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 του Συμβουλίου της 21ης Μαρτίου 1972 έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπεται στον εργοδότη να αποδείξει πραγματικά περιστατικά στοιχειοθετούντα περίπτωση καταχρήσεως, από τα οποία προκύπτει με βεβαιότητα ή με αυξημένη πιθανότητα ότι δεν συντρέχει περίπτωση ανικανότητας προς εργασία;

- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, προσκομεί μήπως το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72⁽³⁾ του Συμβουλίου της 21ης Μαρτίου 1972 στην αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 3B παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ);

(1) ΕΕ αριθ. L 149 της 5. 7. 1971, σ. 2.

(2) Συλλογή 1992, σ. I-3423.

(3) ΕΕ αριθ. L 74 της 27. 3. 1972, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση C-207/94)

(94/C 275/27)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Δημήτριο Γκουλούση, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 15 Ιουλίου 1994 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της συνθήκης ΕΚ γιατί παρέλειψε να θεσπίσει και, επικουρικός, παρέλειψε να κοινοποιήσει στην Επιτροπή, μέσα στην προθεσμία που είχε ταχθεί τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί πλήρως προς την οδηγία 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1988 για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την θέσπιση των διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 70/239/ΕΟΚ⁽¹⁾.
- Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 189 τρίτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ, οι οδηγίες δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνονται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Η προθεσμία που έταξε η επίδικη οδηγία για τη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1989 χωρίς η Ελληνική Δημοκρατία να έχει εκδώσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς αυτή.

(1) ΕΕ αριθ. L 172 της 4. 7. 1988, σ. 1.

**Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά του Βασιλείου της Ισπανίας που ασκήθηκε στις
20 Ιουλίου 1994**

(Υπόθεση C-210/94)

(94/C 275/28)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Blanca Rodríguez Galindo, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, Centre Wagner, C 254, άσκησε στις 20 Ιουλίου 1994 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 3ης Οκτωβρίου 1989 για το συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων ⁽¹⁾, επειδή δεν έλαβε τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την ανωτέρω οδηγία, και
2. να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο δεσμευτικός χαρακτήρας του άρθρου 189 τρίτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν τα μέτρα που είναι αναγκαία προκειμένου να προσαρμόσουν την εσωτερική έννομη τάξη τους στις οδηγίες των οποίων είναι αποδέκτες πριν από την εκπνοή της καθοριζόμενης με αυτές προθεσμίας και να ανακοινώνουν πάραυτα στην Επιτροπή τα εν λόγω μέτρα. Η προθεσμία εν προκειμένω, όπως αυτή καθορίστηκε στο άρθρο 25 της οδηγίας, έληξε στις 3 Οκτωβρίου 1991, χωρίς η Ισπανία να έχει εκδώσει τις αναγκαίες διατάξεις.

(¹) ΕΕ αριθ. L 298 της 17. 10. 1989, σ. 23.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunal de grande instance de Caen, με απόφαση της 30ής Ιουνίου 1994, στην ποινική δίκη Ministère public, πολιτικώς ενάγουσα: Confédération syndicale du cadre de vie κατά Dominique Luback

(Υπόθεση C-211/94)

(94/C 275/29)

Με απόφαση της 30ής Ιουνίου 1994, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Ιουλίου 1994, το Tribunal de grande instance de Caen, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης Ministère public, πολιτικώς ενάγουσα: Confédération syndicale du cadre de vie κατά Dominique Luback, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του ακόλουθου ερωτήματος:

«Συνάδει προς τα άρθρα 3 στοιχείο στ), 5, 85 και 86 της συνθήκης ΕΚ εθνική νομοθεσία απαγορεύουσα, με την απειλή ποινικών κυρώσεων, τη μεταπώληση εμπορευμάτων

κάτω του κόστους, ακόμα και αν αυτή είναι ευκαιριακή, ακούσια, ή δεν συνοδεύεται από παράνομη πράξη;»

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το High Court of Justice, Queen's Bench Division με Διάταξη της 1ης Ιουλίου 1994, στην υπόθεση FMC plc και λοιποί κατά Intervention Board for Agricultural Produce και λοιπών

(Υπόθεση C-212/94)

(94/C 275/30)

Με Απόφαση της 1ης Ιουλίου 1994, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 Ιουλίου 1994, το High Court of Justice, Queen's Bench Division, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ FMC plc και λοιποί και Intervention Board for Agricultural Produce και λοιποί, την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Είναι το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1633/84 της Επιτροπής ⁽¹⁾ [όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1922/92 της Επιτροπής ⁽²⁾] ανίσχυρο καθότι, μεταξύ άλλων, υπερβαίνει τα όρια του άρθρου 24 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 του Συμβουλίου ⁽³⁾ ή/και αντιβαίνει προς τις αρχές της αναλογικότητας και της ασφαλείας δικαίου, στο βαθμό που:

α) οι επιχειρηματίες που επέλεξαν να καταβάλουν clawback βάσει του πρώτου εδαφίου του άρθρου 4 παράγραφος 1 οφείλουν, σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο του άρθρου 4 παράγραφος 1, να παράσχουν επαρκείς για τις αρμόδιες εθνικές αρχές αποδείξεις περί του ποσού της προμυδοτήσεως που πράγματι χορηγήθηκε για τα υποκείμενα στο εν λόγω clawback προϊόντα;

β) η μόνη εναλλακτική λύση για τους επιχειρηματίες που δεν είναι σε θέση να παράσχουν αποδείξεις είναι να επιλέξουν, σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο του άρθρου 4 παράγραφος 1, να τους καταλογισθεί ποσό clawback καθοριζόμενο σε ποσό ίσο με το μέσο όρο της προμυδοτήσεως που έχει καθοριστεί για την εβδομάδα εξόδου των προϊόντων και για τις τρεις προηγούμενες εβδομάδες;

2. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ερώτημα 1. α), τι είδους αποδείξεις μπορούν να ζητήσουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές από τους επιχειρηματίες;

3. Εν σχέσει προς αξιώσεις επιστροφής του clawback που καταβλήθηκε προ της 10ης Μαρτίου 1992, έχει η σχέση 30 της απόφασης του Δικαστηρίου επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων C-38/90 και C-151/90 ⁽⁴⁾ (ποινική δίωξη κατά Lomas κ.ά.) την έννοια ότι επιτρέπεται σε εξαγωγείς, οι οποίοι άσκησαν αγωγή ή κίνησαν ισοδύναμη διαδικασία σύμφωνη με το ισχύον εθνικό δίκαιο προ της ημερομηνίας αυτής, να επικαλεστούν το ανίσχυρο του άρθρου 4

- παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1633/84 της Επιτροπής:
- α) μόνο όσον αφορά τον καταλογισμό του clawback για την περίοδο μετά την άσκηση της προσφυγής ή την κίνηση της ισοδύναμης διαδικασίας, ή
 - β) όσον αφορά τον καταλογισμό του clawback και για την περίοδο προ της άσκησης της προσφυγής ή της κίνησης της ισοδύναμης διαδικασίας, υπό τους ισχύοντες χρονικούς περιορισμούς, ή
 - γ) όσον αφορά τον καταλογισμό του clawback για κάποια άλλη περίοδο και, αν ναι, ποια;
4. Είναι το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1922/92 της Επιτροπής ανίσχυρο επειδή, μεταξύ άλλων, παραβιάζει τις αρχές της ασφαλείας δικαίου και της αναλογικότητας, στο βαθμό που:
- α) οι επιχειρηματίες που επέλεξαν να ζητήσουν αποζημίωση βάσει του πρώτου εδαφίου του άρθρου 2 παράγραφος 1, οφείλουν, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2, να προσδιορίσουν επακριβώς την προμολόγηση που πράγματι χορηγήθηκε για τα ίδια υποκείμενα στο clawback προϊόντα και να παράσχουν επαρκείς για τις αρμόδιες εθνικές αρχές σχετικές αποδείξεις;
 - β) η μόνη εναλλακτική λύση για τους επιχειρηματίες που δεν είναι σε θέση να παράσχουν αποδείξεις είναι να επιλέξουν, σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο του άρθρου 2 παράγραφος 1, να τους επιστραφεί η διαφορά μεταξύ του «clawback» που πράγματι χορηγήθηκε και του μέσου όρου της προμολόγησης που καθορίστηκε για την εβδομάδα εξόδου των προϊόντων και για τις τρεις προηγούμενες εβδομάδες;
5. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ερώτημα 4.α), τι είδους αποδείξεις μπορούν να ζητήσουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές από τους επιχειρηματίες;
6. Για την κρίση επί αξιώσεως επιχειρηματία προς επιστροφή του clawback στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον εθνικού δικαστηρίου:
- α) ποιοι ουσιαστικοί κανόνες κοινοτικού δικαίου ισχύουν (εάν ισχύουν) για τον καθορισμό του ποσού που πρέπει να επιστραφεί;
 - β) δικαιούται ή υποχρεούται το εθνικό δικαστήριο, βάσει του κοινοτικού δικαίου, να λάβει υπόψη του τους ακόλουθους παράγοντες (και, αν ναι, ποιους εξ αυτών), ο καθένας από τους οποίους ενδεχομένως μπορεί, εξ απόψεως εθνικού δικαίου, να μειώσει ή να εξαλείψει την οφειλή της αρμόδιας εθνικής αρχής:
 - i) την αρχή ότι ο προσφεύγων φέρει το βάρος αποδείξεως του πραγματικού ζητήματος της υπάρξεως και της εκτάσεως της προβαλλομένης καταβολής αχρεωσμένων ποσών,
 - ii) το γεγονός ότι τα ποσά αυτά, εκτός των περιπτώσεων που καταβλήθηκαν υπό επιφύλαξη, καταβλήθηκαν υπό το κράτος νομικής πλάνης,

- iii) το γεγονός ότι η επιστροφή των αχρεωσμένων ποσών μπορεί να συνιστά, εν όλω ή εν μέρει, αδικαιολόγητο πλουτισμό του επιχειρηματία,
- iv) τους χρονικούς περιορισμούς που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1430/79 του Συμβουλίου⁽⁵⁾ (όπως τροποποιήθηκε) και, ενδεχομένως, στο ισχύον εθνικό δίκαιο;

- (1) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1633/84 της Επιτροπής της 8ης Ιουνίου 1984 της 9. 6. 1984, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής της μεταβλητής προμολόγησης για τη σφαγή των προβατοειδών και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2661/80 (ΕΕ αριθ. L 154 της 9. 6. 1984, σ. 27).
- (2) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1922/92 της Επιτροπής της 13ης Ιουλίου 1992 περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1633/84 για τις λεπτομέρειες εφαρμογής της μεταβλητής προμολόγησης για τη σφαγή των προβατοειδών και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2661/80 και περί καθορισμού των όρων αποδόσεως της «clawback» μετά από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-38/90 και C-151/90 /ΕΕ αριθ. L 195 της 14. 7. 1992, σ. 10).
- (3) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 του Συμβουλίου της 25ης Σεπτεμβρίου 1989 για την κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα του προβατίου και αιγείου κρέατος (ΕΕ αριθ. L 289 της 7. 10. 1989, σ. 1).
- (4) Απόφαση της 10. 3. 1992, Συλλογή 1992, σ. I-1781.
- (5) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1430/79 του Συμβουλίου της 2ας Ιουλίου 1979 περί της επιστροφής ως αχρεωστώνως εισπραχθέντων ή της διαγραφής χρέους εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών (ΕΕ αριθ. L 175 της 12. 7. 1979, σ. 1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 22 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση C-213/94)

(94/C 275/31)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Δημήτριο Γκουλούση, νομικό της σύμβουλο, και τον Günter Wilms, μέλος της Νομικής της Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, Centre Wagner, C 254 Kirchberg, άσκησε στις 22 Ιουλίου 1994 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΚ, καθόσον δεν έλαβε εμπροθέσμως τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 88/627/ΕΟΚ⁽¹⁾ και — επικουρικός — καθόσον δεν κοινοποίησε τα μέτρα αυτά αμέσως στην Επιτροπή
- β) να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι με αυτούς της υποθέσεως C-210/94· η προθεσμία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο έληξε την 1η Ιανουαρίου 1991.

(1) Οδηγία του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1988 σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να δημοσιεύονται κατά την απόκτηση και την εκχώρηση σημαντικής συμμετοχής σε εταιρεία της οποίας οι μετοχές είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο, ΕΕ αριθ. L 348 της 17. 12. 1988, σ. 62.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με απόφαση της 21ης Απριλίου 1994 στην υπόθεση Jürgen Mohr κατά Finanzamt Bad Segeberg

(Υπόθεση C-215/94)

(94/C 275/32)

Με απόφαση της 21ης Απριλίου 1994, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Ιουλίου 1994, το Bundesfinanzhof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Jürgen Mohr και Finanzamt Bad Segeberg, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Παρέχουν οι υπόχρεοι σε καταβολή φόρου αγρότες, οι οποίοι εγκαταλείπουν οριστικά την παραγωγή γάλακτος, υπηρεσία κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 1 της έκτης οδηγίας της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — 77/388/ΕΟΚ — (έκτη οδηγία);
2. Είναι η για το λόγο αυτό χρησιμοποιούμενη αποζημίωση βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1336/86 του Συμβουλίου της 6ης Μαΐου 1986⁽¹⁾ χρηματική παροχή η οποία πρέπει να φορολογηθεί δυνάμει του άρθρου 11 Α παράγραφος 1 στοιχείο α), της έκτης οδηγίας;

(1) ΕΕ αριθ. L 119 της 8. 5. 1986, σ. 21.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 26 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση C-216/94)

(94/C 275/33)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Marie-José Jonczy, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλί, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 26 Ιουλίου 1994, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988⁽¹⁾, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνωρίσεως των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΚ,

— να αναγνωρίσει, επικουρικώς, ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να ανακοινώσει στην Επιτροπή το κείμενο των εθνικών διατάξεων μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνωρίσεως των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών, σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΚ,

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογοι με αυτούς που προβλήθηκαν στην υπόθεση C-210/94⁽²⁾: η προθεσμία μεταφοράς παρήλθε στις 4 Ιανουαρίου 1991.

(1) ΕΕ αριθ. L 19 της 24. 1. 1989, σ. 16.

(2) Βλέπε σελίδα 13 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε η Commissione Tributaria di 1° grado του Bolzano (δεύτερο τμήμα) με Διάταξη της 12ης Ιουλίου 1994 στο πλαίσιο της εκκρεμούς ενώπιον της υποθέσεως μεταξύ Eismann Alto Adige Srl και Ufficio Imposta sul Valore Aggiunto

(Υπόθεση C-217/94)

(94/C 275/34)

Με Διάταξη της 12ης Ιουλίου 1994, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Ιουλίου 1994, η Commissione Tributaria di 1° grado του Bolzano (δεύτερο τμήμα) υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Eismann Alto Adige Srl και Ufficio Imposta sul Valore Aggiunto, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Ερωτάται αν από 1ης Ιανουαρίου 1993 οι διατάξεις του προεδρικού διατάγματος αριθ. 627⁽¹⁾ της 6ης Οκτωβρίου 1978 ισχύουν αποκλειστικώς για τις εγχώριες συναλλαγές και δεν αφορούν τη διακίνηση αγαθών σε ενδοκοινοτικό επίπεδο σε αντίθεση προς της αρχή της ίσης μεταχειρίσεως που καθιερώνει η νέα διατύπωση⁽²⁾ του άρθρου 22 παράγραφος 8 της έκτης οδηγίας της 17ης Μαΐου 1977.»

(1) Σχετικά με τη ρύθμιση της εκδόσεως εγγράφων που συνοδεύουν τα διακινούμενα αγαθά.

(2) Οδηγία 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1991, σ. 1.

**Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις
28 Ιουλίου 1994**

(Υπόθεση C-218/94)

(94/C 275/35)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Anders C. Jessen και Jean-Francis Pasquier, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 28 Ιουλίου 1994, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 91/263/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 1991 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τον τεματικό εξοπλισμό τηλεπικοινωνιών περιλαμβανομένης και της αμοιβαίας αναγνώρισης της πιστότητας ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 189 τρίτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ, καθώς και από το άρθρο 17 της οδηγίας 91/263/ΕΟΚ,
- να αναγνωρίσει, επικουρικώς, ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας εν πάση περιπτώσει για ανακοινώσει στην Επιτροπή τέτοια μέτρα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις ίδιες διατάξεις.
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογοι με αυτούς που προβλήθηκαν στην υπόθεση C-210/94 η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη παρήλθε στις 6 Νοεμβρίου 1992.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 128 της 23. 5. 1991, σ. 1.

**Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις
28 Ιουλίου 1994**

(Υπόθεση C-219/94)

(94/C 275/36)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Antonio Aresu και Jean-Francis Pasquier, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 28 Ιουλίου 1994, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες 89/336/ΕΟΚ ⁽¹⁾ της 3ης Μαΐου 1989 και 92/31/ΕΟΚ ⁽²⁾ της 28ης Απριλίου 1992 για την προσέγγιση

των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 189 τρίτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ, καθώς και από το κοινοτικό δίκαιο,

- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογοι με αυτούς που προβλήθηκαν στην υπόθεση C-210/94 οι προθεσμίες μεταφοράς των οδηγιών στην εσωτερική έννομη τάξη παρήλθαν αντιστοίχως την 1η Ιουλίου 1991 και την 28η Ιουλίου 1992.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 139 της 23. 5. 1989, σ. 19.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 126 της 12. 5. 1992, σ. 11.

**Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και
της Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 28 Ιουλίου
1994**

(Υπόθεση C-222/94)

(94/C 275/37)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Christopher Docksey και Berend Jan Drijber, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 28 Ιουλίου 1994 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο,
 - α) θεσπίζοντας, όσον αφορά τις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές, τα κριτήρια που εκτίθενται στο άρθρο 43 του Broadcasting Act του 1990 για τον καθορισμό των οργανισμών δορυφορικής μεταδόσεως ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων που υπάγονται στη δικαιοδοσία του Ηνωμένου Βασιλείου και εφαρμόζοντας, εντός της δικαιοδοσίας αυτής, διαφορετικό σύστημα για τις μη εγχώριες δορυφορικές υπηρεσίες από ό,τι ισχύει για τις εγχώριες δορυφορικές υπηρεσίες
 - και
 - β) ασκώντας έλεγχο επί των εκπομπών που μεταδίδονται από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς μελους, οι οποίοι υπάγονται στη δικαιοδοσία άλλου κράτους, όταν οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται από μη εγχώρια δορυφορική υπηρεσία ή αναμεταδίδονται στο κοινό από σταθμό στον οποίο έχει χορηγηθεί άδεια ή από τοπικό σταθμό αναμεταδόσεως,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 2, και άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 3ης Οκτωβρίου 1989 ⁽¹⁾.

2. να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα έξοδα της παρούσας δίκης.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχει συμμορφωθεί προς το άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας, εξαιτίας των κριτηρίων που καθιέρωσε με το άρθρο 43 του Broadcasting Act του 1990 για τον καθορισμό των δορυφορικών σταθμών οι οποίοι υπάγονται στη δικαιοδοσία του Ηνωμένου Βασιλείου και εξαιτίας της εφαρμογής διαφορετικού συστήματος στις μη εγχώριες δορυφορικές υπηρεσίες από ό,τι στις εγχώριες δορυφορικές υπηρεσίες.

Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχει συμμορφωθεί προς το άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας, εξαιτίας της ασκήσεως ελέγχου επί των εκπομπών οι οποίες μεταδίδονται από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς οι οποίοι υπάγονται στη δικαιοδοσία άλλου κράτους μέλους, όταν οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται από μη εγχώρια δορυφορική υπηρεσία ή αναμεταδίδονται στο κοινό από σταθμό στον οποίο έχει χορηγηθεί άδεια ή από τοπικό σταθμό αναμεταδόσεως.

(¹) Οδηγία 89/552/ΕΟΚ της 3ης Οκτωβρίου 1989 για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ αριθ. L 298 της 17. 10. 1989, σ. 23).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 29 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση C-223/94)

(94/C 275/38)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Thomas F. Cusack, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 29 Ιουλίου 1994 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία του Συμβουλίου 92/44/ΕΟΚ της 5ης Ιουνίου 1992 σχετικά με την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου στις μισθωμένες γραμμές (¹), ή επικουρικό, παραλείποντας να ενημερώσει την Επιτροπή για τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί προς την εν λόγω οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15 παράγραφος 1 της οδηγίας αυτής και από τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας;
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 189 της συνθήκης ΕΚ, κατά το οποίο η οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος όσον αφορά το επιδιωκόμενο

αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν την προθεσμία που τάσσει η οδηγία για τη συμμόρφωσή τους. Η προθεσμία αυτή εξέπνευσε στις 5 Ιουνίου 1993 χωρίς η Ιρλανδία να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία στην οποία αναφέρονται τα αιτήματα της Επιτροπής.

(¹) ΕΕ αριθ. L 165 της 19. 6. 1992, σ. 27.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 2 Αυγούστου 1994

(Υπόθεση C-225/94)

(94/C 275/39)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Δημήτριο Γκουλούση, νομικό σύμβουλο της Επιτροπής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 2 Αυγούστου 1994 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της συνθήκης ΕΟΚ γιατί παρέλειψε να θεσπίσει και, επικουρικό, παρέλειψε να κοινοποιήσει στην Επιτροπή, μέσα στην προθεσμία που είχε ταχθεί, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί πλήρως προς την οδηγία 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹), της 8ης Νοεμβρίου 1990 για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ;
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 30 της οδηγίας, τα κράτη μέλη έπρεπε να έχουν προσαρμόσει τη νομοθεσία τους προς τις διατάξεις της οδηγίας και να έχουν ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή από τις 20 Νοεμβρίου 1992. Δεδομένου ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει λάβει ακόμα τα προς τούτο απαιτούμενα μέτρα, η Επιτροπή ζητεί να αναγνωριστεί ότι παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη.

(¹) ΕΕ αριθ. L 330 της 29. 11. 1990, σ. 50.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunal de Commerce της Albi με απόφαση της 22ας Ιουλίου 1994 στην υπόθεση Grand garage Albigeois SA και λοιποί, κατά του Garage Massol

(Υπόθεση C-226/94)

(94/C 275/40)

Με Διάταξη της 22ας Ιουλίου 1994, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 2 Αυγούστου 1994, το Tribunal de Commerce της Albi, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Grand garage Albigeois SA, Ets Marlaud SA, Rossi Automobiles SA, Albi Automobiles SA, Garage Maurel & Fils SA, Sud Auto SA, Grands garages de Castres, Garage Pirola SA, Grand garage de la Gare, Mazametaine Automobile SA, Ets Capmartin SA et Graulhet Automobiles SA κατά του Garage Massol, που εκκρεμεί ενώπιον του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

«Μπορούν οι συμβάσεις γάλλων αποκλειστικών διανομέων (των εταιριών Peugeot, Renault, Citroen, Ford και Honda) να αντιτάσσονται, στο γενικό νομικό πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαίου το οποίο είναι αυτό της ελευθερίας, σε τρίτους εμπόρους, και ιδίως, στην περίπτωση όπου ένας ανεξάρτητος μεταπωλητής κατορθώνει να προμηθεύεται νομίμως καινούργια αυτοκίνητα στο πλαίσιο του δικτύου, δικαιολογείται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 123/85 (1) ή από τη νομολογία του Δικαστηρίου η εκ μέρους του κατασκευαστή ή του εισαγωγέα του ή μέλους του δικτύου εντός του κράτους μέλους εναντίωση στην εισαγωγή και μεταπώληση αυτοκινήτου από τον μεταπωλητή αυτό εντός κράτους μέλους, και τούτο για τον λόγο απλώς και μόνο ότι ο εν λόγω μεταπωλητής δεν είναι ούτε εγκεκριμένος μεταπωλητής ούτε εντολοδόχος;»

(1) ΕΕ αριθ. L 15 της 18. 1. 1985, σ. 16.

Αίτηση του High Court of Justice, Queen's Bench Division, που υποβλήθηκε με Διάταξη της 23ης Μαΐου 1994 για την έκδοση προδικαστικής απόφασης στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ αφενός του Stanley Charles Atkins και αφετέρου 1. Wrekin District Council, και 2. Department of Transport

(Υπόθεση C-228/94)

(94/C 275/41)

Με Διάταξη της 23ης Μαΐου 1994, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Αυγούστου 1994, το High Court of Justice, Queen's Bench Division, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ αφενός του Stanley Charles Atkins και αφετέρου 1. Wrekin District Council και 2. Department of Transport, την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3 της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ (1) το σύστημα απαλλαγών από τα τέλη μεταφοράς, το οποίο διαχειρίζεται ο πρώτος των εναγομένων;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, εφαρμόζεται το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ στην παρούσα υπόθεση;

3. Αν υφίσταται παράβαση της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ, μπορούν οι ενδιαφερόμενοι να επικαλεστούν το άμεσο αποτέλεσμα της οδηγίας αυτής προς στήριξη αξιώσεως για καταβολή αποζημιώσεως για χρονικά διαστήματα πριν από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου, εφόσον δεν έχουν προσφύγει δικαστικώς ή δεν έχουν προβάλει τέτοια αξίωση πριν από την ημερομηνία αυτή;

(1) Οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Divisional Court, Queen's Bench Division με Διάταξη της 29ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση Queen κατά Secretary of State for The Home Department, Ex parte: Gerard Adams

(Υπόθεση C-229/94)

(94/C 275/42)

Με Διάταξη της 29ης Ιουλίου 1994, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Αυγούστου 1994, το Divisional Court, Queen's Bench Division ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Queen και Secretary of State for The Home Department, Ex parte: Gerard Adams, την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Παρέχει το άρθρο 8Α παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ επιπλέον δικαιώματα ελεύθερης κυκλοφορίας, πέραν εκείνων που υφίσταντο υπό τη συνθήκη ΕΟΚ, πριν αυτή τροποποιηθεί με τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση;
2. Παρέχει το άρθρο 8Α, παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ δικαιώματα με άμεσο αποτέλεσμα, τα οποία να μπορούν οι πολίτες της Ενώσεως να επικαλούνται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων;
3. α) Εφαρμόζεται το άρθρο 8Α, παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ επί καταστάσεων που είναι καθαρώς εσωτερικές ενός κράτους μέλους;
β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 3α: είναι η παρούσα υπόθεση καθαρώς εσωτερική ενός κράτους μέλους;
4. Τι ακριβώς συνεπάγεται η αρχή της αναλογικότητας σε μια υπόθεση όπως η παρούσα, η οποία αφορά περιορισμούς των δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας, σε συνδυασμό με την ελευθερία του λόγου και την εθνική ασφάλεια;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με Διάταξη της 5ης Μαΐου 1994 στην υπόθεση Renate Enkler κατά Finanzamt Homburg (Υπόθεση C-230/94)

(94/C 275/43)

Με Διάταξη της 5ης Μαΐου 1994, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Αυγούστου 1994, το Bundesfinanzhof, τμήμα V, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Renate Enkler και Finanzamt Homburg, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Πρέπει να θεωρηθείται η εκμίσθωση ενσωμάτων αγαθών

α) ως δραστηριότητα παρέχοντας υπηρεσίες κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 πρώτη φράση της έκτης οδηγίας (77/388/ΕΟΚ) ⁽¹⁾ ή

β) αποκλειστικώς, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 δεύτερη φράση της έκτης οδηγίας, ως παροχή που περιλαμβάνει την εκμετάλλευση ενσωμάτων αγαθών προς τον σκοπό αντλήσεως εσόδων διαρκούς χαρακτήρος;

2. Αποτελεί κάθε, αντί ανταλλάγματος, παραχώρηση αντικειμένου προς εκμετάλλευση οικονομική δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 δεύτερη φράση της έκτης οδηγίας, ή το ενδεχόμενο μιας τέτοιας οικονομικής δραστηριότητας προϋποθέτει ότι η δραστηριότητα αυτή είναι επιδεκτική οριοθέτησεως έναντι μιας ιδιωτικής δραστηριότητας;

Πρέπει η οριοθέτηση έναντι ενδεχομένως ιδιωτικής δραστηριότητας να γίνεται:

— βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων (π.χ. ανάλογα με την οικονομική σημασία, τη διάρκεια της παραχωρήσεως προς εκμετάλλευση, του ύφους του ανταλλάγματος) ή

— μέσω συγκρίσεως με τυπικές μορφές αντίστοιχης οικονομικής δραστηριότητας (στην παρούσα διαφορά: κατ' επάγγελμα εκμίσθωση τροχόσπιτων);

3. Θεωρείται η εκμίσθωση τροχόσπιτου οικονομική δραστηριότητα προς τον σκοπό αντλήσεως εσόδων διαρκούς χαρακτήρα, όταν το τροχόσπιτο εκμισθώνεται εντός πλέον των δύο ετών μόνο για μερικές ημέρες σε δύο ξένους προς την εκμισθώτρια μισθωτές και συνολικά περίπου έξι εβδομάδες στον σύζυγό της αντί συνολικού ανταλλάγματος περίπου 4 300 γερμανικών μάρκων;

4. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα: Πρέπει να περιληφθεί στη βάση επιβολής του φόρου [άρθρο 11 Α παράγραφος 1 στοιχείο γ) της έκτης οδηγίας] ως προς την παροχή υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 2 της έκτης οδηγίας και το ποσό των εξόδων που προέκυψαν στο χρονικό διάστημα κατά το οποίο το αντικείμενο της μισθώσεως είναι στη διάθεση

του εκμισθωτή για ιδιωτική χρήση (οι αποκαλούμενες νεκρές περιόδους);

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Oberlandesgericht Köln, με Διάταξη της 29ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση MPA Pharma GmbH κατά Rhône-Poulenc Pharma GmbH

(Υπόθεση C-232/94)

(94/C 275/44)

Με Διάταξη της 29ης Ιουλίου 1994, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Αυγούστου 1994, το Oberlandesgericht Köln, έκτο πολιτικό τμήμα, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ της MPA Pharma GmbH και της Rhône-Poulenc Pharma GmbH, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Αρκεί για την ύπαρξη συγκαλυμμένου περιορισμού στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, κατά την έννοια του άρθρου 36 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ, το γεγονός ότι η επίκληση του κατά το εθνικό δίκαιο δικαιώματος επί του σήματος, σε συνδυασμό με το εφαρμοζόμενο από τον δικαιούχο του σήματος (σηματούχο) σύστημα εμπορίας, οδηγεί αντικειμενικά σε στεγανοποίηση των αγορών μεταξύ των κρατών μελών ή απαιτείται προς τούτο να αποδειχθεί ότι ο σηματούχος χρησιμοποιεί το δικαίωμά του επί του σήματος και το εφαρμοζόμενο από τον ίδιο σύστημα εμπορίας με σκοπό να προκαλέσει τεχνητή στεγανοποίηση των αγορών;

2. Υφίσταται «συγκαλυμμένος περιορισμός στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών» κατά την έννοια του άρθρου 36 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ, όταν ο δικαιούχος σήματος που προστατεύεται στα κράτη μέλη Α και Β επικαλείται το κατά το εθνικό δίκαιο δικαίωμά του επί του σήματος, για να εμποδίσει έναν εισαγωγέα να αγοράζει χονδρικός από επιχείρηση του κράτους μέλους Β, η οποία αποτελεί μέλος του ομίλου επιχειρήσεων στον οποίο ανήκει το δικαίωμα επί του σήματος, φάρμακα — για τα οποία απαιτείται στο κράτος μέλος Α ιατρική συνταγή — τα οποία φέρουν το εν λόγω σήμα και διατίθενται στην αγορά του κράτους μέλους Β υπό το σήμα αυτό και να τα διαθέτει στην αγορά του κράτους μέλους Α, αφού τα ανασυσκευάζει χρησιμοποιώντας εξωτερική συσκευασία που έχει σχεδιάσει ο ίδιος και επί της οποίας έχει επιθέσει, χωρίς την έγκριση του δικαιούχου του σήματος, το σήμα αυτό, εφόσον αφενός μεν η επίκληση του δικαιώματος επί του σήματος αυτού οδηγεί σε στεγανοποίηση των αγορών μεταξύ των κρατών μελών (βλέπε πρώτο ερώτημα) και αποδεικνύεται ότι η ανασυσκευασία δεν μπορεί να επηρεάσει την αρχική κατάσταση του προϊόντος και ότι ο σηματούχος έχει ενημερωθεί προηγουμένως για την εμπορία του ανασυσκευασμένου προϊόντος και εφόσον, επιπλέον, επί της νέας συσκευασίας αναγράφεται όχι μόνο ο παραγωγός και ο εισαγωγέας αλλά και ο υπεύθυνος της ανασυσκευασίας του προϊόντος, αφετέρου δε

α) η αναγραφή επί της εξωτερικής συσκευασίας του υπευθύνου της ανασυσκευασίας του προϊόντος δεν

είναι αρκετά σαφής, με συνέπεια να υπάρχει το ενδεχόμενο να την παραβλέψουν οι ενδιαφερόμενες κατηγορίες συναλλασσομένων

ή/και

- β) ούτε από την ίδια τη μνεία περι ανασυσκευασίας ούτε από την υπόλοιπη εξωτερική συσκευασία προκύπτει ότι ο εισαγωγέας προέβη στην ανασυσκευασία του προϊόντος χωρίς την έγκριση του σηματούχου ή της επιχειρήσεώς του που ανήκει στον δικαιούχο του σήματος όμιλο επιχειρήσεων;

Προσφυγή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά 1. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και 2. του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 18 Αυγούστου 1994

(Υπόθεση C-233/94)

(94/C 275/45)

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τον Bernd Klocke, Regierungsrat στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών, D-53107 Βόννη, και το δικηγόρο δρα Hans-Jörg Niemeyer, του γραφείου Gleiss Lutz Hootz Hirsch & Partner, Avenue Louise 475, B-1050, Βρυξέλλες, άσκησε στις 18 Αυγούστου 1994 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά 1. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και 2. κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει την οδηγία 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 1994 περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων (1).
2. επικουρικώς:
Να ακυρώσει το άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 4 παράγραφος 2, και το άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 30ής Μαΐου 1994 περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων.
3. να καταδικάσει τα καθόν στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

(Επί του κυρίου αιτήματος)

- Ανεπαρκές νομικό έρεισμα: η προσβαλλόμενη οδηγία δεν μπορούσε, ενόψει των σκοπών και του περιεχομένου της, να στηρίζεται μόνο στο άρθρο 57 παράγραφος 2 πρώτη και τρίτη φράση της συνθήκης ΕΚ. Οι διατάξεις αυτές αποτελούν έρεισμα μόνο της ρυθμίσεως για την εναρμόνιση των εθνικών συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων. Για την πρωτίστως επιδιωκόμενη βελτίωση της προστασίας των καταθετών χρειαζόταν άλλη νομική βάση και δη το άρθρο 235 της συνθήκης ΕΚ. Πράγματι, το άρθρο 100 Α της συνθήκης ΕΚ δεν τυγχάνει εφαρμογής λόγω του ειδικότερου κανόνα του άρθρου 57, το δε άρθρο 129 Α παράγραφος 1 στοιχείο β) της συνθήκης ΕΚ προβλέπει απλώς μέτρα, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο του άρθρου 189 της συνθήκης ΕΚ.

Παράλληλη εφαρμογή του άρθρου 57 παράγραφος 2 τρίτη φράση (σε συνδυασμό με το άρθρο 189 Β) και του άρθρου 235 της συνθήκης ΕΚ δεν αποκλείεται, διότι τα δικαιώματα συμπράξεως του Κοινοβουλίου ρυθμίζονται

διαφορετικά στα εν λόγω άρθρα: η απαίτηση ομοφωνίας στο Συμβούλιο και η διαδικασία συναποφάσεως κατά το άρθρο 189 Β δεν αλληλοαναιρούνται, όπως προκύπτει από το άρθρο 130 Θ της συνθήκης ΕΚ.

- Παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 190 της συνθήκης ΕΚ: οι αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλομένης οδηγίας δεν αναφέρονται στην αρχή της επικουρικότητας (άρθρο 3 Β δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ) καίτοι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επέκρινε την έλλειψη αυτή κατά τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου.

[Ως προς το επικουρικό αίτημα που αφορά το άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο («Απαγόρευση εξαγωγής»)]

- Παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 190 της συνθήκης ΕΚ: η αιτιολογία για την απαγόρευση εξαγωγής της εγγυήσεως των καταθέσεων που έχει διατυπωθεί στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της προσβαλλομένης οδηγίας (αιτιολογική σκέψη 14) δεν αρκεί για να καταστήσει δυνατό τον νομικό έλεγχο του Δικαστηρίου.

- Παράβαση του άρθρου 57 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ: η «απαγόρευση εξαγωγής» δεν συνεπάγεται την άρση των διαφορών των εθνικών συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων και την αμοιβαία αναγνώριση τους. Τουναντίον, η θέσπιση ανωτάτων ορίων για την εγγύηση των καταθέσεων δυσχεραίνει και εμποδίζει τη δραστηριότητα υποκαταστημάτων στην αλλοδαπή και συνεπάγεται αναγκαστικά παραίτηση από κάθε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που απορρέει από την καλύτερη ποιότητα.

- Ασυμβίβαστο προς τον σκοπό επιτεύξεως υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών κατά το άρθρο 3 στοιχείο σ), σε συνδυασμό με το άρθρο 129 Α της συνθήκης ΕΚ: η υποχρέωση μειώσεως της προστασίας των καταθέσεων στο επίπεδο κρατών με χαμηλότερα όρια καλύψεως καταστρατηγεί την αρχή της προστασίας του πιστωτή.

- Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας: να μεν η «απαγόρευση εξαγωγής» ενδείκνυται για την πρόληψη διαταραχών στην αγορά, δεν είναι όμως ούτε απαραίτητη ούτε τελεί σε σχέση αναλογίας προς τον σκοπό αυτό. Δεν υφίσταται κανένα άξιο προστασίας γενικό συμφέρον που να αντιτίθεται στην αποδοχή μεγαλύτερης εγγυήσεως των καταθέσεων· η προστασία των ημεδαπών τραπεζών από τον ανταγωνισμό μέσω πιστωτικών ιδρυμάτων από άλλα κράτη μέλη δεν αποτελεί δικαιολογητικό λόγο.

Ένα λιγότερο δραστικό μέτρο θα ήταν ίσως μια ρήτρα προστασίας, η οποία να καθιστά δυνατή την — τοπικώς περιορισμένη — επέμβαση, μόνον όταν πράγματι επίκειται σε συγκεκριμένο κράτος μέλος διαταραχή στην αγορά· αυτό ανταποκρίνεται προς τις κατευθυντήριες γραμμές του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Εδιμβούργου. Επιπλέον, δεν είναι καν βέβαιο, κατά την πρόταση οδηγίας της Επιτροπής (COM(92) 188 τελικό, αριθ. 3), ότι θα δημιουργηθούν διαταραχές στην αγορά.

[Ως προς το επικουρικό αίτημα που αφορά το άρθρο 4 παράγραφος 2 (Συμπληρωματική εγγύηση)]

- Παραβίαση της αρχής που καθιέρωσε η οδηγία 89/646/ΕΟΚ του Συμβουλίου και που ισχύει γενικώς στον τραπεζικό τομέα περί ελέγχου στη χώρα προελεύσεως: η προσβαλλόμενη ρύθμιση έχει ως συνέπεια ότι το σύστημα εγγυήσεως των καταθέσεων του κράτους υποδοχής φέρει

τον κίνδυνο αφερέγγυτητας του υποκαταστήματος, και-
τοι δεν είναι πλέον σε θέση, βάσει της οδηγίας 89/
646/ΕΟΚ, να ελέγξει επαρκώς την φερεγγυότητα και τη
ρευστότητα του εν λόγω υποκαταστήματος. Απόκλιση από
την αρχή αυτή είναι αδικαιολόγητη, διότι διαφορές
μεταξύ των εθνικών διατάξεων είναι εγγενείς στο σύστημα
της ελάχιστης εναρμονίσεως.

- Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας: το σύστημα
εγγυήσεως των καταθέσεων του κράτους υποδοχής εξα-
ναγκάζεται να επέμβει για την εξάλειψη της διαφοράς
μεταξύ της χαμηλότερης καλύψεως στο κράτος προελεύ-
σεως και της δικής του καλύψεως, μάλιστα δε στις
περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 7 παράγραφος 2 (σε
συνδυασμό με το παράρτημα Ι) να αναλάβει τη συνολική
εγγύηση. Με τον τρόπο αυτό ζητείται η επίδειξη αλλη-
λεγγύης εκ μέρους των λοιπών πιστωτικών ιδρυμάτων,
καίτοι το δικό τους σύστημα εγγυήσεως των καταθέσεων
δεν μπορεί πλέον να εξετάσει σε ικανοποιητικό βαθμό τη
φερεγγυότητα και τη ρευστότητα του υποκαταστήματος.
Οι κανόνες του άρθρου 4 παράγραφοι 3 και 4 σε
συνδυασμό με το παράρτημα ΙΙ δεν παρέχουν καμία
δυνατότητα ενημερώσεως και ελέγχου, όπως αυτές που
διαθέτει το γερμανικό σύστημα εγγυήσεως καταθέσεων
(εξουσιοδότηση για τη λήψη όλων των απαιτούμενων
πληροφοριών από την ομοσπονδιακή υπηρεσία επο-
πτείας του πιστωτικού συστήματος και από τη Γερμανική
Ομοσπονδιακή Τράπεζα: δυνατότητα γνώσεως των στοι-
χείων που αφορούν τις εργασίες των τραπεζών που είναι
μέλη του συστήματος με το δικαίωμα ελέγχου επί τόπου
κ.λπ.). Τέλος, είναι μάλιστα αμφίβολο αν επιτρέπονται
μέτρα άμυνας κατά ενδεχομένης καταχρήσεως μέσω
υποκαταστημάτων αλλοδαπών πιστωτικών ιδρυμάτων.

Ο σκοπός της συμπληρωματικής εγγυήσεως θα μπορούσε
να επιτευχθεί με μέσα που έχουν λιγότερο δραστηριές
συνέπειες. Έτσι, θα μπορούσε το σύστημα εγγυήσεως των
καταθέσεων του κράτους προελεύσεως να παράσχει
συμπληρωματική κάλυψη (βλέπε αιτιολογική σκέψη 13).
Κατά τον τρόπο αυτό η εποπτεία των τραπεζών, η
αρμοδιότητα ελέγχου και η εγγύηση των καταθέσεων θα
ήταν στα χέρια της εποπτεύουσας αρχής και του συστή-
ματος εγγυήσεως καταθέσεων του κράτους προελεύ-
σεως.

[(Ως προς το επικουρικό αίτημα που αφορά το άρθρο 3
παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίπτωση (υπο-
χρέωση συμμετοχής)]

- Παραβίαση του άρθρου 3 Β τρίτο εδάφιο της συνθήκης
ΕΚ (κανόνας του αναγκαίου χαρακτήρα): ο κύριος
σκοπός της οδηγίας, η αποτελεσματική προστασία των
καταθέσεων, μπορεί να επιτευχθεί και χωρίς την υπο-
χρέωση συμμετοχής σε σύστημα εγγυήσεως των καταθέ-
σεων, όπως προκύπτει από το σύστημα που λειτουργεί
στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.
- Παραβίαση της γενικής αρχής της αναλογικότητας.

(¹) ΕΕ αριθ. L 135 της 31. 5. 1994, σ. 5.

**Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 18
Αυγούστου 1994
(Υπόθεση C-236/94)
(94/C 275/46)**

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμε-
νη από τον Hendrick van Lieer, νομικό της σύμβουλο, με
αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεωργιο Κρεμλί, μέλος της
Νομικής της Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε
στις 18 Αυγούστου 1994 ενώπιον του Δικαστηρίου των
Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του
Βελγίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείπον-
τας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές
και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί
προς την οδηγία 91/339/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹), της 18ης
Ιουνίου 1991 για την ενδέκατη τροποποίηση της οδηγίας
76/769/ΕΟΚ (²) περί προσεγγίσεως των νομοθετικών,
κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών
μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην
αγορά και χρήσεως επικινδύνων ουσιών και παρα-
σκευασμάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το
άρθρο 189 τρίτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ και από το
άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/339/ΕΟΚ,
- να αναγνωρίσει επικουρικώς ότι, εν πάση περιπτώσει, το
Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να πληροφορήσει
αμέσως την Επιτροπή περί των εν λόγω μέτρων, παρέβη
τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις ίδιες διατάξεις,
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά
έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο δεσμευτικός χαρακτήρας των διατάξεων του άρθρου 189
της συνθήκης ΕΚ υποχρεώνει τα κράτη μέλη να λαμβάνουν
τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη
τάξη των οδηγιών που τους απευθύνονται εντός της ταχθεί-
σας προς τούτο προθεσμίας. Η προθεσμία αυτή, την οποία
έθεσε το άρθρο 2 της οδηγίας, έχει εκπνεύσει από τις 18
Ιουνίου 1991 χωρίς το Βελγιο να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες
διατάξεις.

(¹) ΕΕ αριθ. L 186 της 12. 7. 1991, σ. 64.

(²) ΕΕ αριθ. L 262 της 27. 9. 1976, σ. 201.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Ιουλίου 1994

στην υπόθεση T-66/92, Herlitz AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Ανταγωνισμός — Άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ)**

(94/C 275/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση T-66/92, Herlitz AG, εταιρεία γερμανικού δικαίου με έδρα το Βερολίνο, εκπροσωπούμενη από τον Kay Jakobsen και, κατά την προφορική διαδικασία, τον Ulrich Quack, δικηγόρους Βερολίνου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, rue Goethe, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικά ο Bernd Langeheine και, στη συνέχεια, ο Berend Jan Drijber, επικουρούμενος από τον H. J. Freund, δικηγόρο Φρανκφούρτης επί του Μάιν), που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης 92/426/ΕΟΚ της Επιτροπής της 15ης Ιουλίου 1992 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/32.725 — Viho/Parker Pen) ⁽²⁾ το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο, R. García-Valdecasas, H. Kirschner, B. Vesterdorf και C. W. Bellamy, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 278 της 27. 10. 1992.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 233 της 15. 8. 1992, σ. 27.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Ιουλίου 1994

στην υπόθεση T-77/92, Parker Pen Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Ανταγωνισμός — Ρήτρα απαγορεύσεως των εξαγωγών — Επηρεασμός του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών — Πρόστιμο)**

(94/C 275/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση T-77/92, Parker Pen Ltd, εταιρεία αγγλικού δικαίου με έδρα το Newhaven του Ηνωμένου Βασιλείου,

εκπροσωπούμενη από την Carla Hamburger, δικηγόρο Άμστερνταμ, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, rue Goethe κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Berend-Jan Drijber), που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 92/426/ΕΟΚ της Επιτροπής της 15ης Ιουλίου 1992 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ (IV/32.725 — Viho/Parker Pen) ⁽²⁾, ή, επικουρικός, την ακύρωση ή τη μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas, H. Kirschner, B. Vesterdorf και C. W. Bellamy, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Μειώνει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 2 της αποφάσεως 92/426/ΕΟΚ της Επιτροπής της 15ης Ιουλίου 1992 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΚ (IV/32.725 — Viho/Parker Pen) στα 400 00 Ecu.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 297 της 13. 11. 1992.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 233 της 15. 8. 1992, σ. 27.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Ιουλίου 1994

στην υπόθεση T-534/93, Arlette Grynberg και Eileen Hall κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Υπάλληλος — Επιτροπή προσωπικού — Εκλογική διαδικασία — κατανομή των εδρών — Προσωρινή κατάταξη των εκλεγέντων — Αντικατάσταση εκλεγέντων)**

(94/C 275/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση T-534/93, Arlette Grynberg και Eileen Hall, πρώην υπάλληλος και υπάλληλος, αντιστοίχως, της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικοι Βρυξελλών και Τερνυεν (Βέλγιο), αντιστοίχως, εκπροσωπούμενες από τον Jean-Noël Lozis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα της Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Gianluigi Valsesia και Joseph Griesmar), που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση των αποτελεσμάτων των

εκλογών για την ανάδειξη των μελών της Τοπικής Επιτροπής Προσωπικού Βρυξελλών, καθόσον οι προσφεύγουσες, οι οποίες εξελέγησαν αρχικώς, αντικαταστάθηκαν από άλλους υποψηφίους, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. P. Briët, πρόεδρο, και A. Saggio και H. Kirschner, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 312 της 18. 11. 1993.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 15ης Ιουλίου 1994

στην υπόθεση **T-17/93, Matra Hachette SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (¹)

(Ανταγωνισμός — Απόφαση περί εξαιρέσεως — Κοινή επιχείρηση)

(94/C 275/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας των Δικαστηρίων»)

Στην υπόθεση T-17/93, Matra Hachette SA, εταιρεία γαλλικού δικαίου εδρεύουσα στο Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τον Mario Siragusa, δικηγόρο Ρώμης, και το Antoine Winckler, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εμπρόσωπος: Francisco Enrique González Díaz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενος από τον Ami Baran, δικηγόρο Παρισιού), υποστηριζόμενης από την Πορτογαλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Rui Chancelle de Machete, δικηγόρο Λισαβόνας, τον Luís Inês Fernandes και την Teresa Moreira, οι οποίοι επικουρούνται από τον Pedro Machete, δικηγόρο Λισαβόνας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Πορτογαλίας, 33, allée Scheffer, την Ford of Europe Inc., εταιρία αγγλικού δικαίου εδρεύουσα στο Breentwood (Ηνωμένο Βασίλειο), και την Ford Werke AG, εταιρία γερμανικού δικαίου εδρεύουσα στην Κολωνία (Γερμανία), εκπροσωπούμενες από τον Wolfgang Schneider, δικηγόρο Φρανκφούρτης επί του Μάιν, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Dupong, 14 A, rue des Bains, και την Volkswagen AG, εταιρεία γερμανικού δικαίου εδρεύουσα στο Wolfsburg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Rainer Bechtold, δικηγόρο Στουτγάρδης, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Loesch και Wolter, 8, rue Zithe, που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση, πρώτον, της αποφάσεως 93/49/EOK της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΚ (IV/33.814 — Ford/Volkswagen) (²), με την οποία η Επιτροπή κήρυξε ανεφάρμοστο το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης σε μια κοινή επιχείρηση που ίδρυσαν η Ford of Europe Inc. και η Volkswagen AG και, δεύτερον, της αποφάσεως που εξέδωσε

την ίδια ημέρα η Επιτροπή και με την οποία απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας της 26ης Ιουνίου 1991, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. L. Cruz Vilaça, Πρόεδρο, C. P. Briët, D. P. M. Barrington, A. Saggio και J. Biancarelli, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 15 Ιουλίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν η Ford of Europe Inc., η Ford Werke AG και η Volkswagen AG, παρεμβαίνουσες στη δίκη.
3. Η Πορτογαλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 85 της 26. 3. 1993.

(²) ΕΕ αριθ. L 20 της 28. 1. 1993, σ. 14.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 15ης Ιουλίου 1994

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις **T-576/93, T-577/93, T-578/93, T-579/93, T-580/93, T-581/93 και T-582/93, Martine Browet, Odette Hubert-Michiels, Christiane Deriu-Fossoul, Helen Hartmann, Lucia Serra-Boschi, Olivier Bordet και Giovanni Lampitelli κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (¹)

(Υπάλληλοι — Απεργία — Συμφωνία Επιτροπής — Συνδικαλιστικές και επαγγελματικές οργανώσεις — Διαδικασία συνεννοήσεως — Μη καταβολή των ημερών κατά τις οποίες είχε διακοπή η εργασία — Λόγος δημοσίας τάξεως — Υποχρέωση αιτιολογίας)

(94/C 275/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας των Δικαστηρίων»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-576/93, T-577/93, T-578/93, T-579/93, T-580/93, T-581/93 και T-582/93, Martine Browet, Odette Hubert-Michiels, Christiane Deriu-Fossoul, Helen Hartmann, Lucia Serra-Boschi, Olivier Bordet και Giovanni Lampitelli, όλοι υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικοι Βελγίου, εκπροσωπούμενοι από τον Lucas Vogel, δικηγόρο Βρυξελλών, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εμπρόσωπος Gianluigi Valsesia), που είχε ως αντικείμενο την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής της 13ης Αυγούστου 1993 με τις οποίες απεργήσαν οι διοικητικές ενστάσεις που είχαν υποβληθεί από τις προσφεύγουσες κατά των αποφάσεων να γίνουν κρατήσεις στις καταβολές μισθού τους λόγω της συμμετοχής τους στις απεργίες του Ιουνίου και του Οκτωβρίου 1991, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) συγκείμενο από τους: R. García-Valdecasas, πρόεδρο, B. Vesterdorf και J. Biancarelli, δικαστές, με γραμματέα τον H. Jung, εξέδωσε, στις 15 Ιουλίου 1994, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει τις προσφυγές.
2. Οι προσφεύγοντες φέρουν όλα τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 27 της 28. 1. 1994.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

15ης Ιουνίου 1994

στην υπόθεση T-88/94 R, Société commerciale des potasses et de l'azote και Entreprise minière et chimique κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Ανταγωνισμός — Έλεγχος των συγκεντρώσεων — Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτέλεσης — Προσωρινά μέτρα)

(94/C 275/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας των Δικαστηρίων»)

Στην υπόθεση T-88/94 R, Société commerciale des potasses et de l'azote, εταιρεία γαλλικού δικαίου, με έδρα τη Mulhouse (Γαλλία), και Entreprise minière et chimique, γαλλική δημόσια επιχείρηση, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενες από τον Charles Price, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόφο Lucy Dupong, 14 A, rue des Bains, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωποι: Berend-Jan Drijber επικουρούμενος από τον Jacques Bourgeois, δικηγόρο Βρυξελλών), που έχει ως αντικείμενο, αφενός, αίτημα μερικής αναστολής εκτέλεσης της απόφασης της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 1993 σχετικής με διαδικασία εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (IV/M.308 — Kali+Salz/MdK/Treuhand) και, αφετέρου, αίτημα αναστολής της διαδικασίας που κίνησε η Επιτροπή βάσει του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1962 πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ, στην υπόθεση IV/34.774 — Rotacan, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 15 Ιουνίου 1994 Διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η εκτέλεση του άρθρου 1 της απόφασης της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 1993 σχετικής με μια διαδικασία εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 για τον έλεγχο συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (IV/M.308 — Kali+Salz/Mdk/Treuhand) αναστέλλεται, καθόσον επιβάλλει την αποχώρηση της Kali και Salz και της κοινής επιχειρήσεως από την Kali-Export, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου επί της προσφυγής κύρια δίχη.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 20ης Ιουνίου 1994

στην υπόθεση T-446/93, Frinil-Frio Naval e Industrial, SA, Navalis-Projectos Navais, Ld.^a, και Proman-Centro de Estudos e Projectos, SA, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — Προσφυγή ακυρώσεως κατά μειώσεως χρηματοδοτικής συνδρομής — Απαράδεκτο)

(94/C 275/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας των Δικαστηρίων»)

Στην υπόθεση T-446/93, Frinil-Frio Naval e Industrial, SA, εταιρεία πορτογαλικού δικαίου, με έδρα τη Λισαβόνα, Navalis-Projectos Navais, Ld.^a, και Proman-Centro de Estudos e Projectos, SA, εταιρείες πορτογαλικού δικαίου, με έδρα την Almada (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενες από τον Manuel Rodrigues, δικηγόρο Λισαβόνας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την Fernanda Senise, 232, avenue de la Faiencerie, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Nicholas Khan και Francisco de Sousa Fialho), που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί μειώσεως της συνδρομής που χορηγήθηκε στις προσφεύγουσες από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Πρωτοδικείο (δύτορο τμήμα), συγκείμενο από τους: J. L. Cruz Vilaça, Πρόεδρο, και C. P. Briët, A. Καλογερόπουλο, A. Saggio και J. Biancarelli, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε, στις 20 Ιουνίου 1994, Διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη.
2. Οι προσφεύγουσες καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα εις ολόκληρον.

(¹) ΕΕ αριθ. C 37 της 15. 2. 1992.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 4ης Ιουλίου 1994

στην υπόθεση T-13/94, Century Oils Ελλάς ΑΕ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Παραδεκτό)

(94/C 275/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση T-13/94, Century Oils Ελλάς ΑΕ, εταιρεία ελληνικού δικαίου, με έδρα την Αθήνα, εκπροσωπούμενη από τον Γρηγόρη Καλαβρό, δικηγόρο Αθηνών, με αντίκλητο

στο Λουξεμβούργο, την Catherine Thill-Καμιτάκη, 25, allée Scheffer, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Δημήτριος Γκουλούσης), που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να Κινήσει κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας τη διαδικασία του άρθρου 169 της συνθήκης ΕΟΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 175 της συνθήκης ΕΟΚ, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) συγκείμενο από τους R. Schintgen, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas, H. Kirschner, K. Lenaerts και C. W. Bellamy, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 4 Ιουλίου 1994 Διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 59 της 26. 2. 1994.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 7ης Ιουλίου 1994

στην υπόθεση T-185/94 R, Geotronics SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(94/C 275/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση T-185/94R, Geotronics SA, εταιρεία γαλλικού δικαίου, με έδρα το Lognes (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον Tommy Petterson, δικηγόρο Σουηδίας, με αντικλήτους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Karen Banks), που έχει ως αντικείμενο, αφενός μεν, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 10ης Μαρτίου 1994, περί απορρίψεως της προσφορές που υπέβαλε η προσφεύγουσα για την προμήθεια «total stations» (ηλεκτρονικών ταχυμέτρων) στο πλαίσιο του προγράμματος Phare, αφετέρου δε, αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων με τα οποία ζητείται από το Πρωτοδικείο να διατάξει την Επιτροπή να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να εμποδίσει την σύναψη της συμβάσεως ή, εάν έχει συναφθεί η σύμβαση, να την καταγγείλει, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 7 Ιουλίου 1994 Διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 188 της 9. 7. 1994.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Ιουλίου 1994

στην υπόθεση T-584/93, Olivier Roujansky κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Αναρμοδιότητα του Πρωτοδικείου — Απαράδεκτο)

(94/C 275/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση T-584/93, Olivier Roujansky, κάτοικος Μπορντώ, εκπροσωπούμενος από τον Pierre Alt, δικηγόρο Sarreguemines, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: Jean Paul Jacqué), στο πλαίσιο της οποίας ζητήθηκε από το Πρωτοδικείο, αφενός, να κηρύξει ανυπόστατη, ή τουλάχιστον άκυρη, τη δήλωση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1993, η οποία είχε ως αποτέλεσμα τη γνωστοποίηση στους υπηκόους της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας του ότι η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση θα ετίθετο σε ισχύ την 1η Νοεμβρίου 1993 και, αφετέρου, να διαπιστώσει την ακυρότητα της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση θα ετίθετο σε ισχύ την 1η Νοεμβρίου 1993 και, αφετέρου, να διαπιστώσει την ακυρότητα της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως αυτή ίσχυε στις 7 Φεβρουαρίου 1993, καθώς και της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως αυτή τροποποιήθηκε με τις δηλώσεις της Δανίας, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) συγκείμενο από τους: J. L. Cruz Vilaça, πρόεδρο, C. P. Briët, A. Καλογερόπουλο, D. P. M. Barrington και J. Biancarelli, δικαστές, με γραμματέα τον H. Jung, εξέδωσε, στις 14 Ιουλίου 1994, Διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 43 της 12. 2. 1994.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Ιουλίου 1994

στην υπόθεση T-179/94, Jacques Bonnamy κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Έλλειψη αρμοδιότητας του Πρωτοδικείου — Απαράδεκτο)

(94/C 275/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση T-179/94, Jacques Bonnamy, κάτοικος Bois d'Arcy (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τον Pierre Alt, δικηγόρο στο Sarreguemines, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: Jean Paul Jacqué), που έχει ως αντικείμενο, αφενός, να αναγνωρισθεί ως ανυπόστατη ή

άκυρη η δήλωση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1993, συνέπεια της οποίας ήταν να περιέλθει σε γνώση των υπηκόων της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ότι η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση θα ετίθετο σε ισχύ την 1η Νοεμβρίου 1993, αφετέρου, να ακυρωθεί τόσο η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως αυτή διατυπώθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 1992, όσο και η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως αυτή τροποποιήθηκε με τις δηλώσεις της Δανίας, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους: J. L. Cruz Vilaça, πρόεδρο, C. P. Briët, A. Καλογερόπουλο, D. P. M. Barrington και J. Biancarelli, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε, στις 14 Ιουλίου 1994, Διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 188 της 9. 7. 1994.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 20ής Ιουλίου 1994

στην υπόθεση T-45/93, Paulo Branco κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλος — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)

(94/C 275/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση T-45/93, Paulo Branco, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πρώην υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος αρχικώς από τους Marco Fritsch και David Travesa Mendes και στη συνέχεια από τους Raoul Wagener και David Travesa Mendes, δικηγόρους Λουξεμβούργου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο των τελευταίων, 6-12, place d'Armes, κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Jean-Marie Stenier και Jan Inghelram), που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της «διαδικασίας προαγωγών στο Ελεγκτικό Συνέδριο το 1992», το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους: A. Καλογερόπουλο, πρόεδρο, και D. P. M. Barrington και K. Lenaerts, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε, στις 20 Ιουλίου 1994, Διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η προσφυγή απορρίπτεται ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 235 της 31. 8. 1993.

Προσφυγή του Sergio del Plato κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Ιουνίου 1994

(Υπόθεση T-242/94)

(94/C 275/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Sergio del Plato, μόνιμος υπάλληλος, εκπροσωπούμενος από τον Giuseppe Marchesini, δικηγόρο στο Corte di Cassazione της Ιταλικής Δημοκρατίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 8-10 rue Mathias Hardt, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή αποζημίωσης για την υλική ζημία που υπέστη ο προσφεύγων λόγω της καθηλώσεώς του στον βαθμό και στο κλιμάκιο που κατέχει σήμερα,
- να του επιδικάσει αποζημίωση ύψους 10 000 Ecu για την ηθική βλάβη που υπέστη,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων, υπάλληλος στον βαθμό B1, ο οποίος υπηρέτει στις εγκαταστάσεις της Ispra, διαφωνεί με τον αποκλεισμό του από τον κατάλογο υποψηφίων που κρίθηκαν ικανοί να ασκούν καθήκοντα υπαλλήλων της κατηγορίας Α του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου, κατά τη διενέργεια διαγωνισμού το 1989.

Καταρχάς, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι συντρέχει παράβαση των κανόνων που διέπουν τη διαδικασία διεξαγωγής του προαναφερθέντος διαγωνισμού, ειδικότερα όσον αφορά το ότι στην περίπτωση του δεν ελήφθησαν υπόψη ή παρελείφθησαν οι ακαδημαϊκοί και επαγγελματικοί τίτλοι που κατέχει. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων θα έπρεπε, με βάση τους ανωτέρω τίτλους, να εξαιρεθεί, όπως προβλέπει ο τίτλος III στοιχείο δ), των ισχυουσών στην προκειμένη περίπτωση διατάξεων, από την υποχρέωση υποβολής θέματος προς συζήτηση, δεδομένου ότι υφίστατο η δυνατότητα ελέγχου της καταλληλότητάς του μέσω συνεντεύξεως αποσκοπούσας στην εκτίμηση του επιπέδου ετοιμότητας και ικανότητάς του. Αντίθετα, ο προσφεύγων κλήθηκε να προτείνει τρία θέματα αναπτύξεως.

Κατά τα λοιπά, ο τίτλος του θέματος που προεπέλεξε η Επιτροπή μεταξύ των τριών που κλήθηκε να προτείνει ο προσφεύγων, τροποποιήθηκε από σημαντική προσθήκη και εξειδίκευση, που ισοδυναμεί στην πραγματικότητα με την επιβολή εκ μέρους της επιτροπής του δικού της θέματος, χωρίς να ληφθεί υπόψη το δικαίωμα του υποψηφίου να το προτείνει ο ίδιος, στον βαθμό που η επιτροπή τροποποίησε το αντικείμενο της έρευνας που αυτός είχε προτείνει αρχικά.

Τέλος, ο προσφεύγων υπογραμμίζει την παντελή έλλειψη αιτιολογίας στο έγγραφο με το οποίο του κοινοποιήθηκε ο αποκλεισμός του από τον πίνακα των επιτυχόντων υποψηφίων.

Αγωγή του Heinrich Thies κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 4 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-252/94)

(94/C 275/60)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Heinrich Thies, Kükels (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους του Hamm, Bernd Maisterernst, Mechtild Düsing, Dietrich Manstetten και Dr. Frank Schulze, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Dupong και συνεργάτες 14 a, rue des Bains, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Ιουλίου 1994 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει τα εναγόμενα όργανα, ως εις ολόκληρον ευθυνόμενα, να καταβάλουν στον ενάγοντα αποζημίωση SLOM-I, κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93 του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1993, για την περίοδο από 16. 11. 1984 έως 29. 3. 1989, εντόκως προς 8% για την περίοδο από 19. 5. 1992· η ετήσια ποσότητα για την οποία ζητείται η αποζημίωση ανέρχεται σε 525 489 kg

ειδικότερα ζητεί,

- να υποχρεώσει τα εναγόμενα όργανα, ως εις ολόκληρον ευθυνόμενα, να καταβάλουν το ποσό των 199 559,194 Ecu = 469 798,26 γερμανικά μάρκα, εντόκως προς 8% από 19. 5. 1992 και να τα καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι με εκείνους των υποθέσεων C-104/89 και C-37/90.

Αγωγή του Siegfried Hansen κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-254/94)

(94/C 275/61)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Siegfried Hansen, Weesby (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Βόννης

Dr. Lukanow, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Dupong και συνεργάτες, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Ιουλίου 1994 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει τα εναγόμενα όργανα να καταβάλουν στον ενάγοντα αποζημίωση για την περίοδο πέντε ετών γαλακτοπαραγωγής, από 1. 4. 1988, ύψους 7 148,72 γερμανικών μάρκων, εντόκως προς 8% από 29. 4. 1994.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι με εκείνους των υποθέσεων C-104/89 και C-37/90.

Αγωγή του Helge Haase κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-255/94)

(94/C 275/62)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γερμανική)

Η Helge Haase, Weesby (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Βόννης Dr. Lukanow, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Dupong και συνεργάτες, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Ιουλίου 1994 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει τα εναγόμενα όργανα να καταβάλουν στον ενάγοντα αποζημίωση για την περίοδο πέντε ετών γαλακτοπαραγωγής, από 1. 4. 1988, ύψους 82 662,29 γερμανικών μάρκων, εντόκως προς 8% από 29. 4. 1994.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι με εκείνους των υποθέσεων C-104/89 και C-37/90.

Αγωγή του Peter Diedrich Görrissen κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-256/94)

(94/C 275/63)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Peter Diedrich Görrissen, Joldelund (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενος από τον

δικηγόρο Βόννης Dr. Lukanow, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Dupong και συνεργάτες, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Ιουλίου 1994 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει τα εναγόμενα όργανα να καταβάλουν στον ενάγοντα αποζημίωση για την περίοδο πέντε ετών γαλακτοπαραγωγής, από 1. 4. 1988, ύψους 14 245,00 γερμανικών μάρκων, εντόκως προς 8 % από 29. 4. 1994.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι με εκείνους των υποθέσεων C-104/89 και C-37/90.

Αγωγή του Jürgen Hansen κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-257/94)

(94/C 275/64)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Jürgen Hansen, Westerholz (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Βόννης Dr. Lukanow, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Dupong και συνεργάτες, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Ιουλίου 1994 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει τα εναγόμενα όργανα να καταβάλουν στον ενάγοντα αποζημίωση για την περίοδο πέντε ετών γαλακτοπαραγωγής, από 1. 4. 1988, ύψους 15 346,61 γερμανικών μάρκων, εντόκως προς 8 % από 29. 4. 1994.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι με εκείνους των υποθέσεων C-104/89 και C-37/90.

Αγωγή του Günther Wagener κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-258/94)

(94/C 275/65)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Günther Wagener, Klein-Bennebek (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Βόννης Dr. Lukanow, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Dupong και συνεργάτες, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Ιουλίου 1994 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει τα εναγόμενα όργανα να καταβάλουν στον ενάγοντα αποζημίωση για την περίοδο πέντε ετών γαλακτοπαραγωγής, από 1. 4. 1988, ύψους 14 245 γερμανικών μάρκων, εντόκως προς 8 % από 29. 4. 1994.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι με εκείνους των υποθέσεων C-104/89 και C-37/90.

Προσφυγή της Air Inter κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 12 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-260/94)

(94/C 275/66)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γαλλική)

Η Air Inter, εδρεύουσα στο Paray Vieille Poste, 1 Avenue du Maréchal Devaux, εκπροσωπούμενος από τον Jean-Pierre Spitzer, δικηγόρο Παρισίων, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Aloyse May, 31 Grand'rue, άσκησε στις 12 Ιουλίου 1994 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως της 27ης Απριλίου 1994,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα, ανώνυμη εταιρεία επιφορτισμένη με αποστολή δημοσίου συμφέροντος στον τομέα των εναερίων μεταφορών, στο κεφάλαιο της οποίας μετέχει η Air France κατά 72,33 %, βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής η οποία υποχρεώνει τη Γαλλία να άρει την άρνησή της προς τους κοινοτικούς αερομεταφορείς να ασκούν δικαιώματα

κυκλοφορίας επί των γραμμών Παρίσι-(Ορλύ)-Μασσαλία και Παρίσι-(Ορλύ)-Τουλούζ.

Επικαλείται, πρώτον, παραβίαση της αρχής του δικαιώματος άμυνας κατά το ότι, μολονότι ήταν η μόνη ενδιαφερόμενη επιχείρηση, ήτοι ο μόνος οικονομικός παράγων που καταλαμβάνονταν άμεσα από την εν λόγω απόφαση, η Air Inter ουδόλως ενημερώθηκε περί της όλης διαδικασίας που είχε κινήσει η Επιτροπή.

Κατ' αυτό τον τρόπο, η Επιτροπή παραβίασε, κατά την προσφεύγουσα, ορισμένους ουσιώδεις τύπους έναντι της γαλλικής κυβερνήσεως, όπως τις αρχές της αντιμωλίας και της καλής πίστεως. Υπογραμμίζεται συναφώς ότι, ήδη πριν η ως άνω Κυβέρνηση εκφράσει τις απόψεις της επί των επιχειρημάτων που ανέπτυξε στην καταγγελία και τη συμπληρωματική καταγγελία της η καταγγέλουσα εταιρεία TAT, της κοινοποιήθηκε η ευνοϊκή προς τις απόψεις της TAT θέση της Επιτροπής.

Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά κατάχρηστική εφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92.

Η προσφεύγουσα προσάπτει επίσης στην Επιτροπή εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92, στον βαθμό που η προσβαλλόμενη απόφαση εκκινεί από τη σκέψη ότι στην ελευθερία που προβλέπει ο εφαρμοστέος κανονισμός πρέπει να δοθεί ευρεία ερμηνεία, ενώ στους περιορισμούς της στενή ερμηνεία.

Κατά την προσφεύγουσα, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αγνόησε την αποστολή δημοσίου συμφέροντος την οποία εκπληρώνει η Air Inter, κατά παράβαση του άρθρου 90 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, στον βαθμό που, δια της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή θέλησε να επιβάλει, ορισμένους μήνες προ της ημερομηνίας που είχε καθορίσει η γαλλική κυβέρνηση, έναν ανταγωνισμό ο οποίος απειλεί να προκαλέσει σημαντικά προβλήματα και ο οποίος βρίσκεται σε κατάσταση αντίθεση προς τις απαιτήσεις της αποστολής δημοσίου συμφέροντος που έχει ανατεθεί στην Air Inter.

Προσφυγή του Jean-Claude Baiwir κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-262/94)

(94/C 275/67)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Jean-Claude Baiwir, κάτοικος Court-St-Etienne, εκπροσωπούμενος από τον Georges Vandersanden, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της Fiduciaire Myson, 1, rue Glesener, άσκησε στις 12 Ιουλίου 1994 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο Προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει τον κατάλογο των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι να προαχθούν στον βαθμό Β 4 κατά την κρίση του 1993, στο μέτρο που ο κατάλογος αυτός δεν περιλαμβάνει το όνομα του προσφεύγοντος,
- να διατάξει την αποκατάσταση του προσφεύγοντος στη σταδιοδρομία του υπαλλήλου Β 4/2, από 1ης Ιανουαρίου 1993, και την επανόρθωση της ηθικής βλάβης που υπέστη, η οποία καθορίζεται στη συμβολική καταβολή ενός Ecu,
- να διατάξει την καθής να προσκομίσει τα πρακτικά των συνεδριάσεων της 1ης, 7ης και 8ης Ιουλίου 1993 της επιτροπής προαγωγών,
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, πρώην υπάλληλος της κατηγορίας C της Επιτροπής, ο οποίος, κατόπιν της επιτυχίας του σε γενικό διαγωνισμό, διορίστηκε σε θέση της κατηγορίας Β, προσάπτει στην Επιτροπή ότι, συνεπεία της μεταβάσεώς του σε άλλη κατηγορία, τον χαρακτήρισε ως «διακατηγοριακό», έκφραση η οποία χαρακτηρίζει τους υπαλλήλους που «πέρασαν ένα μέρος της σταδιοδρομίας τους σε κατώτερη κατηγορία». Ο ανωτέρω χαρακτηρισμός οδηγεί σε επιβράδυνση της σταδιοδρομίας του υπαλλήλου στη νέα κατηγορία, επειδή η διάκριση αυτή επιφέρει διαφορετική μεταχείριση εκ μέρους της Επιτροπής όσον αφορά τη μέθοδο υπολογισμού της ηλικίας και της αρχαιότητας στην βαθμό.

Κατά τον προσφεύγοντα, η πρακτική αυτή αγνοεί την απόφαση του Πρωτοδικείου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-103 έως T-105/92, Baiwir κ.λπ., από την οποία προκύπτει ότι η κατάταξη υπαλλήλου, ο οποίος άλλαξε κατηγορία κατόπιν της επιτυχίας του σε γενικό διαγωνισμό, πρέπει να γίνει σύμφωνα με το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως (πρόσληψη) και όχι με το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως (προαγωγή) και παραβαίνει το άρθρο 5 παράγραφος 3 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, στο μέτρο που συνεπάγεται διακριτική μεταχείριση ως προς τις συνθήκες, προσλήψεως και εξελίξεως της σταδιοδρομίας.

Προσφυγή του J. van Rooy κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 13 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-263/94)

(94/C 275/68)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Ο J. van Rooy, κάτοικος Nistelrode, εκπροσωπούμενος από τον Th. J. J. M. Linssen, δικηγόρο Tilburg, τον οποίο όρισε και

ως αντίκλητο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Ιουλίου 1994.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

Να ακυρώσει πράξη του διευθυντή Γεωργίας, Χωροταξίας και Ανοικτών Χώρων Αναψυχής επαρχίας Noord-Brabant της 16ης Μαΐου 1994, η οποία εκδόθηκε εν ονόματι του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Με την προαναφερθείσα πράξη ανακοινώθηκε στον προσφεύγοντα ότι δεν θα του προσφερθεί αποζημίωση στο πλαίσιο της ρυθμίσεως περί αποζημιώσεως των μελών του SLOM, επειδή, σε διάστημα τεσσάρων μηνών μετά την υποβολή της σχετικής αιτήσεως που προβλέπουν οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93 του Συμβουλίου και (ΕΟΚ) αριθ. 2376/93 της Επιτροπής, δεν του είχε χορηγηθεί οριστική ειδική ποσότητα αναφοράς.

Η ανωτέρω πράξη αποτελεί απόφαση του Συμβουλίου και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια του άρθρου 173 τέταρτη παράγραφος της συνθήκης ΕΚ, δεδομένου ότι ο Διευθυντής ενήργησε στο πλαίσιο εντολής που του δόθηκε από το Συμβούλιο και την Επιτροπή. Ελήφθη βάσει τίτλου δημοσίου δικαίου.

Η επίδικη απόφαση στερείται επαρκούς αιτιολογίας, δεδομένου ότι στον προσφεύγοντα είχε χορηγηθεί οριστική ειδική ποσότητα αναφοράς κατά τον κρίσιμο χρόνο. Η προσωρινή απόσυρση της ποσότητας αυτής ακυρώθηκε κατόπιν ενστάσεώς του.

Η προθεσμία τεσσάρων μηνών δεν θεμελιώνεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93.

Είναι αντίθετο προς την αρχή της αναλογικότητας να υποστεί ο προσφεύγων τις συνέπειες της άδικης εκ μέρους του διευθυντή ανακλήσεως της οριστικής ειδικής ποσότητας αναφοράς που του είχε προηγουμένως χορηγηθεί.

Προσφυγή του A. G. van den Akker κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 13 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-264/94)

(94/C 275/69)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Ο A. G. van den Akker, κάτοικος Heesch, εκπροσωπούμενος από τον Th. J. J. M. Linsen, δικηγόρο Tilburg, τον οποίο όρισε και ως αντίκλητο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου

της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Ιουλίου 1994.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

Να ακυρώσει πράξη του Διευθυντή Γεωργίας, Χωροταξίας και Ανοικτών Χώρων Αναψυχής της επαρχίας Noord-Brabant της 16ης Μαΐου 1994, η οποία εκδόθηκε εν ονόματι του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και να διατάξει να του υποβληθεί νέα πρόταση, δυνάμει των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93 και (ΕΟΚ) αριθ. 2376/93 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αντιστοίχως, προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη συνεπεία της υπαγωγής του στη ρύθμιση που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Στην παρούσα υπόθεση είχε αρχικώς αποφασισθεί η απόρριψη της αιτήσεως του προσφεύγοντος για οριστική ειδική ποσότητα αναφοράς, αλλά τελικώς κατόπιν ενστάσεώς του η ποσότητα αυτή του χορηγήθηκε.

Οι λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι προς εκείνους της υποθέσεως C-263/94.

Προσφυγή της εταιρίας Oleifici Italiani SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-267/94)

(94/C 275/70)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η εταιρία Oleifici Italiani SpA, με έδρα το Ostuni (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Ferrari και Merola, δικηγόρους Ρώμης, και τον καθηγητή Tizzano, δικηγόρο Νεαπόλεως, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Lorang, 51, rue Albert 1er, άσκησε στις 18 Ιουλίου 1994 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή παρέλειψε παρανόμως να εκδώσει τα μέτρα εκείνα που θα αποκαθιστούσαν τη ζημία που υπέστη η Oleifici Italiani λόγω του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1429/92 (1),

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην Oleifici Italiani αποζημίωση λόγω του ότι δεν προέβλεψε μεταβατικό καθεστώς στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1429/92,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της προσφυγής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά του ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εκδώσει ειδικά μέτρα προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η Oleifici Italiani λόγω του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1429/92 της 26ης Μαρτίου 1992 ο οποίος τροποποίησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2568/91 σχετικά με τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών των ελαιολάδων και πυρηνελαιών καθώς και με τις μεθόδους προσδιορισμού τους.

Θεσπίζοντας τον προαναφερθέντα κανονισμό, η Επιτροπή καθιέρωσε την αποκαλούμενη αναλυτική μέθοδο των trans ισομερών, σύμφωνα με την οποία τα έλαια που η Oleifici Italiani έθεσε υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης δεν ανταποκρίνονταν πλέον στην ισχύουσα ρύθμιση περί διαθέσεώς τους στο εμπόριο, τουλάχιστον ως ελαιολάδου. Διευκρινίζεται ότι με τον οικείο κανονισμό η καθής προέβλεψε απλώς μεταβατική περίοδο για τη διάθεση στο εμπόριο του ελαιολάδου που είχε συσκευασθεί πριν από την έναρξη ισχύος του. Αντίθετα, αγνοώντας πάγια πρακτική που ισχύει στον συγκεκριμένο τομέα, η Επιτροπή δεν προέβλεψε καν μεταβατική περίοδο ώστε να επιτραπεί η εμπορία του αναμειγμένου ελαιολάδου, το οποίο έπαψε αιφνίδια να συνάδει προς τις ποιοτικές προδιαγραφές.

Η προσφεύγουσα παρατηρεί συναφώς ότι, ελλείπει πρόσφορης μεταβατικής περιόδου, οι επιχειρηματίες που κατείχαν σημαντικές παρτίδες αναμειγμένου ελαιολάδου, κυρίως, όμως, εκείνοι που το έθεσαν υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης, υπέστησαν σοβαρή ζημία.

Επί της ουσίας, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι συντρέχει παραβίαση των αρχών περί σεβασμού των κεκτημένων δικαιωμάτων, της διακιολογημένης εμπιστοσύνης, της απαγορεύσεως των διακρίσεως και της αναλογικότητας.

(¹) ΕΕ αριθ. L 150 της 2. 6. 1992, σ. 17.

Αγωγή του Adolf Ratjen κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 21 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-269/94)

(94/C 275/71)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Adolf Ratjen, Hohenwestedt (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Βόννης Dr. Lukanow, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Dupong και συνεργάτες, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Ιουλίου 1994 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να υποχρεώσει τα εναγόμενα όργανα να καταβάλουν στον ενάγοντα αποζημίωση για την περίοδο πέντε ετών

γαλακτοπαραγωγής, από 1. 4. 1988, ύψους 23 635,36 γερμανικών μάρκων, εντόκως προς 8% από 29. 4. 1994.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι με εκείνους των υποθέσεων C-104/89 και C-37/90.

Αγωγή του Claus-Heinrich Röhe κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 21 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-270/94)

(94/C 275/72)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Claus-Heinrich Röhe, Schwesing (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους του Flensburg, Karl-Wilhelm Möller, Klaus H. Deckmann, Henning Möller και Monika Möller, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Baden, 24, rue Marie Adelaïde, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Ιουλίου 1994 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκών Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να υποχρεώσει τα εναγόμενα όργανα να καταβάλουν στον ενάγοντα ποσό 130 192,57 γερμανικών μάρκων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι με εκείνους των υποθέσεων C-104/89 και C-37/90.

Προσφυγή του Claude Brulant κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασκήθηκε στις 26 Ιουλίου 1994

(Υπόθεση T-272/94)

(94/C 275/73)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Claude Brulant, κάτοικος Compiègne (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τη Sylvie Deniniolle, δικηγόρο Παρισιών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Aloyse May, 31 Grand'Rue, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Ιουλίου 1994 προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 1993 περί πληρώσεως της θέσεως την οποία αφορούσε η ανακοίνωση κενής θέσεως αριθ. 7262,

- να ακυρώσει την απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 1993 περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για διορισμό στη θέση των οποία αφορούσε η ανακοίνωση κενής θέσεως αριθ. 7262,
- να ακυρώσει την απόφαση της 28ής Απριλίου 1994 η οποία απέρριψε ρητώς τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων, μόνιμος υπάλληλος βαθμού Α 4 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπαγόμενος στη ΓΔ ΙΙ αλλά αποσπασμένος στο Γραφείο Πληροφοριών του Κοινοβουλίου στο Παρίσι, θεωρεί ότι η πλήρωση της θέσεως, την οποία αφορούσε η ανακοίνωση κενής θέσεως αριθ. 7262, έγινε, κατά καταστροφή διαδικασίας, κατά τρόπο αντικείμενο προς τους κανόνες του ΚΥΚ, και ιδίως, προς το άρθρο 45.

Κατά τον προσφεύγοντα, ο διορισθείς, μη ανήκων στη ΓΔ ΙΙ, ουδέποτε ανέλαβε πραγματική υπηρεσία στη θέση αυτή και δεν ήταν εγγεγραμμένος στον κατάλογο των προαγώγιμων υπαλλήλων.

Ο προσφεύγων επικαλείται προς στήριξη της προσφυγής του:

- το γεγονός ότι η ΑΔΑ αγνόησε την ανακοίνωση κενής θέσεως,
- τη μη λήψη υπόψη της εκθέσεως βαθμολογίας και του καταλόγου των προαγώγιμων στον βαθμό Α 3 υπαλλήλων,
- την παράβαση του καθήκοντος αρωγής.

Προσφυγή-αγωγή του Δημήτριου Κουσσίου κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 2 Αυγούστου 1994

(Υπόθεση T-273/94)

(94/C 275/74)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Δημήτριος Κούσιος, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Xavier Magnée, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim, άσκησε στις 2 Αυγούστου 1994 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει ότι η παρούσα προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) είναι παραδεκτή και βάσιμη,
- να αναγνωρίσει ότι για την αποκατάσταση της ζημίας του προσφεύγοντος ευθύνονται εις ολόκληρον αφενός η Επιτροπή και αφετέρου η ανώνυμη εταιρεία Générale de Banque,
- κυρίως, να ακυρώσει τις αποφάσεις της 4ης Οκτωβρίου 1993 και της 2ας Μαΐου 1994, να διατάξει την επανένταξη

του προσφεύγοντος στην υπηρεσία αναδρομικώς από 1ης Δεκεμβρίου 1993 και να υποχρεώσει συνακόλουθα την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα, ως ικανοποίηση ηθικής βλάβης, το πόσο των 3 000 000 βελγικών φράγκων ή οποιοδήποτε ποσό κρίνει το Πρωτοδικείο εύλογο,

- επικουρικώς, εάν δεν αποφασιστεί η επανένταξη του προσφεύγοντος, να κρίνει ότι η παύση του δεν ήταν δικαιολογημένη και να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει το ποσό των 57 443 399 βελγικών φράγκων ως αποζημίωση για τη χρηματική ζημία που υπέστη και το ποσό των 20 000 000 βελγικών φράγκων ως ικανοποίηση ηθικής βλάβης την οποία υπέστη ή, επικουρικώς, όποιο ποσό κρίνει το Πρωτοδικείο εύλογο,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τις αποζημιώσεις εντόκως από 1ης Οκτωβρίου 1993, ημερομηνία γενέσεως της ζημίας την οποία υπέστη,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, πρώην υπάλληλος στη Γενική Διεύθυνση VII/C/3, αμφισβητεί την ακρίβεια των περιστατικών που δέχθηκε η ΑΔΑ με την απόφασή της περί παύσεώς του. Βάλλει επίσης κατά του τρόπου με τον οποίο η Επιτροπή απέκτησε πρόσβαση στην πληροφορία αυτή.

Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, σε μια εσωτερική έκθεση, αναφέρεται ότι ο προσφεύγων είχε επαφές, χωρίς να το γνωρίζουν οι προϊστάμενοί του, με γιγριανή εταιρεία που συνδέεται με το διεθνές εμπόριο όπλων, προκειμένου να καταστρατηγήσει την απαγόρευση εξαγωγής όπλων προς την πρώην Γιουγκοσλαβία. Στο πλαίσιο της δραστηριότητας αυτής, δεσμεύθηκε να καταβάλει ένα όντως υπέρογκο για τις οικονομικές δυνατότητες ενός κοινοτικού υπαλλήλου χρηματικό ποσό. Η έκθεση αυτή καταρτίστηκε κατόπιν ακριτομυθίας της Société Générale de Banque.

Βάσει της εκθέσεως αυτής, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει πειθαρχική διαδικασία, στο πλαίσιο της οποίας ο προσφεύγων κατηγορείται ότι αποπειράθηκε να συνάψει σύμβαση που συνδέεται με τις δραστηριότητές του στην ΕΟΚ, ότι δωροδοκήθηκε και ότι έκανε χρήση της ιδιότητάς του ως υπαλλήλου ΕΟΚ για να αντλήσει προσωπικά οφέλη.

Όσον αφορά τους νομικούς ισχυρισμούς που προβάλλονται με την παρούσα προσφυγή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται κυρίως ότι, ανεξαρτήτως της κακής εκ μέρους της Επιτροπής εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών που αποκαλύφθηκαν λόγω της ακριτομυθίας, η Επιτροπή δεν θα είχε ποτέ πληροφορηθεί την ενέργεια που του καταλογίζεται αδικώς, αν η Société Générale de Banque είχε τηρήσει εξεμύθεια.

Άλλωστε, η Επιτροπή δεν μπορούσε να κινήσει την πειθαρχική διαδικασία βάσει πληροφορίας που απέκτησε παράνομα, καθόσον ο παράνομος χαρακτήρας αυτής της μεθοδεύσεως έχει ως αποτέλεσμα να καθιστά πλημμελή οποιαδήποτε διαδικασία στηριζόμενη στην εν λόγω παραβίαση του επαγγελματικού απορρήτου.

Επιπλέον, ο προσφεύγων φρονεί ότι:

- και αν ακόμη υποτεθεί, πράγμα που δεν ισχύει, ότι εχώρησε παραβίαση των κανόνων δεοντολογίας, η περί παύσεως απόφαση είναι τελείως δυσανάλογη, δεδομένου ότι το πειθαρχικό συμβούλιο πρότεινε απλό υποβιβασμό,
- η ΑΔΑ επέλεξε την παύση προβάλλοντας λόγους οι οποίοι δεν αποδεικνύονται εν προκειμένω βάσιμοι ούτε de facto ούτε de jure και
- η ΑΔΑ παραβίασε τις γενικές αρχές του δικαίου περί τεκμηρίου αθωότητας και περί βάρους αποδείξεως των αιτιάσεων.

Προσφυγή του Groupement des cartes bancaires «CE» κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 4 Αυγούστου 1994

(Υπόθεση T-275/94)

(94/C 275/75)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Το Groupement des cartes bancaires «CB», με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενο από τους Alain Georges και Huges Calvet, δικηγόρους Παρισιού, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand rue, άσκησε στις 4 Αυγούστου 1994 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 7ης Ιουνίου και 15ης Ιουλίου 1994, με την οποία η Επιτροπή ζήτησε την καταβολή τόκων υπερημερίας επί του προστίμου των δύο εκατομμυρίων Ecu, το οποίο καθόρισε το Πρωτοδικείο με την απόφασή του της 23ης Φεβρουαρίου 1994, τούτο δε για το χρονικό διάστημα από τις 30 Ιουνίου 1992 μέχρι την ημέρα της καταβολής του εν λόγω προστίμου, και κατά συνέπεια να αναγνωρίσει ότι το ποσό των 433 902,61 Ecu, το οποίο κατέβαλε το Groupement στις 20 Ιουλίου 1994, δεν οφειλόταν και πρέπει να του επιστραφεί, εντόκως, με βάση το επιτόκιο που εφαρμόζει το Ευρωπαϊκό Ταμείο Νομισματικής Συνεργασίας στις εκπεφρασμένες σε Ecu πράξεις του, για το χρονικό διάστημα από τις 20 Ιουλίου μέχρι την ημερομηνία της πραγματικής επιστροφής του ποσού,
- επικουρικώς, στην περίπτωση που το Πρωτοδικείο δεν δεχθεί το αίτημα που αναφέρεται στο ως άνω σημείο, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, καθόσον αυτή βασίζεται σε εσφαλμένη μέθοδο καταλογισμού των καταβολών του Groupement και, ως εκ τούτου, να αναγνωρίσει ότι το ποσό των 10 601,24 Ecu το οποίο κατέβαλε το Groupement δεν οφειλόταν και πρέπει να του επιστραφεί,

εντόκως, με βάση το επιτόκιο που εφαρμόζει το Ευρωπαϊκό Ταμείο Νομισματικής συνεργασίας στις εκπεφρασμένες σε Ecu πράξεις του, για το χρονικό διάστημα από τις 20 Ιουλίου μέχρι την ημερομηνία της πραγματικής επιστροφής του ποσού,

- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε το Groupement στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής ακυρώσεως.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το προσφεύγων αντιτίθεται στην προσαύξηση με τόκους υπερημερίας του προστίμου των 5 000 000 Ecu το οποίο του επιβλήθηκε με απόφαση της Επιτροπής της 25ης Μαρτίου 1992 σχετική με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΚ, κατόπιν της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 1994 η οποία εκδόθηκε επί των συνεδικασθεισών υποθέσεων T-39/92 και T-40/92 και η οποία μείωσε το ποσό αυτό σε δύο εκατομμύρια Ecu. Κατά την άσκηση των δύο αυτών προσφυγών ενώπιον του Πρωτοδικείου συνεστήθη τραπεζική ασφάλεια.

Το προσφεύγων προβάλλει κατά πρώτον τον ισχυρισμό ότι, παρέχοντας την τραπεζική αυτή ασφάλεια, το Groupement ανέλαβε την υποχρέωση να καταβάλει μόνο τους τόκους επί του προστίμου των 5 000 000 Ecu, εφόσον αυτοί έπρεπε να καταβληθούν κατ'εφαρμογήν του κοινοτικού δικαίου. Αυτό δεν συνέβη στην παρούσα περίπτωση, δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο καθόρισε πρόστιμο ποσού ίσου με το 40 % μόνο του ποσού του αρχικού προστίμου και υποχρέωσε την Επιτροπή να φέρει, εκτός από το σύνολο των δικών της δικαστικών εξόδων, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε το Groupement.

Το προσφεύγων θεωρεί εξάλλου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 11 του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής, κατά το μέτρο που η απόφαση αυτή δεν μπορεί να ληφθεί βάσει εξουσιοδοτήσεως. Συγκεκριμένα, η απόφαση αυτή δεν μπορεί να εξομοιωθεί με απλό μέτρο διοικήσεως ή διαχειρίσεως, διότι πρόκειται περί πράξεως η οποία δεν βασίζεται σε καμία νόμιμη βάση, η οποία αποτελεί εμπόδιο στην ενάσκηση των δικαιωμάτων δικαστικής προσφυγής και η οποία επιπλέον έχει αποτέλεσμα την πρόκληση βλάβης στο Groupement προσαυξάνοντας κατά πλέον του 22 % το πρόστιμο που καθόρισε το Πρωτοδικείο.

Όσον αφορά την έλλειψη νομικής βάσεως του επίδικου μέτρου, το προσφεύγων υπογραμμίζει ότι το Δικαστήριο έκρινε ότι η υποχρέωση καταβολής τόκων υπερημερίας δικαιολογείται από την αναγκαιότητα να μην διευκολύνεται η «άσκηση προφανώς αβασίμων προσφυγών, των οποίων ο αποκλειστικός σκοπός θα συνίστατο στην καθυστέρηση της πληρωμής του προστίμου», δεδομένου ότι «η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη καθυστέρηση» της πληρωμής αυτής μπορεί «να συνεπλάγεται μεγάλα πλεονεκτήματα» για τις επιχειρήσεις (υπόθεση C-107/92, AEG κατά Επιτροπής). Ωστόσο, για τους προεκτεθέντες λόγους, δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση εν προκειμένω.

Εξάλλου, η προσβαλλόμενη προσαύξηση του προστίμου με τόκους συνιστά δραστηκή κύρωση κατά των επιχειρήσεων που ασκούν το δικαίωμα προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου, το οποίο αποτελεί ωστόσο θεμελιώδες δικαίωμα στην κοινοτική έννομη τάξη.

Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, η Επιτροπή, απαιτώντας χωρίς κανένα νόμιμο έρεισμα τόκους επί ενός ποσού το

οποίο έχει χαρακτηρα κυρώσεως, παραγνώρισε ουσιωδώς την αρχή της νομιμότητας. Συγκεκριμένα, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να ρυθμίζει η ίδια τους κανόνες που πρέπει να διέπουν τον καθορισμό των προστίμων, εκτός αν αναγνωρισθεί ότι διαθέτει εντελώς αυθαίρετες αρμοδιότητες.

Τέλος, το προσφεύγον προσβάλλει τη μέθοδο καταλογισμού των καταβολών που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί. Κατά τη γνώμη του, ο κανόνας κατά τον οποίο η μερική καταβολή πρέπει να καταλογίζεται πρώτα εις βάρος των τόκων δεν μπορεί να εφαρμοσθεί εν προκειμένο, διότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να θεωρηθεί ως κύρωση και όχι ως πράξη οικονομικής καθαρά διαχειρίσεως.

Διαγραφή της υποθέσεως T-33/93 ⁽¹⁾

(94/C 275/76)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με Διάταξη της 20ής Ιουνίου 1994, ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε να διαγράψει την υπόθεση T-33/93, «H» κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ αριθ. C 167 της 18. 6. 1993.

Διαγραφή της υποθέσεως T-281/93 ⁽¹⁾

(94/C 275/77)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με Διάταξη της 15ης Ιουλίου 1994, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-281/93: Finbarr Walsh και λοιποί παραγωγοί γάλακτος των οποίων τα ονοματεπώνυμα εμφανίζονται κατωτέρω κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ αριθ. C 91 της 1. 4. 1993.

Παράρτημα της Διατάξεως της 15. 7. 1994 (T-281/93 και επόμενα — Ιρλανδία)

T-281/93 Finbarr Walsh, Glinny, Riverstick, County Cork
 T-282/93 James O'Donovan, Knockboy, Carrignavan, County Cork
 T-283/93 Sean Grace Ballyanne, New Ross, County Wexford
 T-284/93 Patrick Hayden, Ratheendonare, Graingnamagh, County Kilkenny
 T-286/93 Patrick G. Fitzgerald, Rossbrien Dairy, Rossbrien, County Limerick
 T-287/93 Cornelius O'Connor, Fairyhill, Kanturk, County Cork
 T-288/93 Joseph Walsh, Ballygorey, Mooncoin, County Kilkenny

T-289/93 Michael Hartnett, Leitrim West, Moyvane, Listowel, County Kerry
 T-290/93 John O'Shea Fartha, Belgooly, County Cork
 T-291/93 Vincent Donovan, Ballyglass, Grenagh, County Cork
 T-292/93 Julianne Sheehan, Ballymonteen, Ballynoe, Mallow, County Cork
 T-293/93 Michael Hayes, Killetra, Dromagh, County Cork
 T-295/93 Patrick Fives, Tourin, Cappelquin, County Waterford
 T-296/93 William Hudson, Lacca East, Kilmorna, Listowel, County Kerry
 T-297/93 John Patterson, Ardea, Ballinacarriga, Dunmanway, County Cork
 T-298/93 William P. Forristal, Jerpoint Church, Thomastown, County Kilkenny
 T-299/93 Maurice O'Donoghue, Carker, Scartaglen, Killarney, County Kerry
 T-300/93 Sean Fitzgerald, Clorane East, Kildimo, County Limerick
 T-301/93 Andrew O'Callaghan, Gouiane South, Donoghmore, County Cork
 T-302/93 John Twohill, Currough, Newtown, Charleville, County Cork
 T-303/93 Dermot Whooley, Crust, Glanmire, County Cork
 T-304/93 James Bowe Corloughan, Piltown, County Kilkenny
 T-305/93 Vincent Austin, Dysart, Mullinger, County Westmeath
 T-306/93 Thomas and Dymrna Reid, Garryduff, Kilbeggan, County Westmeath
 T-307/93 Nancy Leegan, Rocktate, Crocreaghy, Dundalk, County Louth
 T-308/93 Joseph Rea, Farmlea House, Cahir, County Tipperary
 T-309/93 Michael Carroll, Drum, Borrisokane, County Tipperary
 T-310/93 Michael Walsh, Ballinlough, Delvin, County Westmeath
 T-311/93 John McNamara, Ballinstona, Kilmallock, County Limerick
 T-312/93 Michael Hyland, Curraghcloney, Cahir, County Tipperary
 T-313/93 Patrick and Ann Ruane, Hayestown, Navan, County Meath
 T-314/93 Patrick and Joseph Kearney, Rosebrock, Dundalk, County Louth
 T-315/93 Bartholomew Meade Toureen, Aberlew, County Tipperary
 T-317/93 John Doheny Crowle, Nenagh, County Tipperary
 T-318/93 Patrick McFadden, Mayo Rd, Gibbstown, Navan, County Meath
 T-319/93 Francis McConnon, Killanny, Dundalk, County Louth
 T-320/93 Michael Ahern, Coolenn, Birdhill, County Tipperary
 T-321/93 Thomas Scott, Graigue, Mountmellick, County Laois
 T-322/93 Michael Fitzgerald, Cahir Abbey Upper, Cahir, County Tipperary

- T-323/93 Anthony J. O'Conner, Bermingham Rd, Tuam, County Galway
- T-324/93 Patrick and Joseph O'Connell, Stuake, Donoghmore, County Cork
- T-325/93 David Connell, Rathangan, County Kildare
- T-326/93 James McEvoy, Coolagh, Portarlington, County Laois
- T-327/93 William Walsh, Curlody, Carrigeen, County Waterford
- T-330/93 Elizabeth Mc Fadden, Coretown, Kells, County Meath
- T-331/93 Brendan & Kevin Merrigan 4, O'Leary Place, Tipperary Town
- T-332/93 James Hennigan, Aughaward, Foxward, County Mayo
- T-333/93 Joseph Brennan, Aughall, Templemore, County Tipperary
- T-334/93 Declan Murray, Athcairn Duleek, County Meath
- T-335/93 Leslie Conboy, Tawnagh, Riverstown, County Sligo
- T-336/93 Patrick and Richard English, Coolnamona, Doon, County Limerick
- T-337/93 Ernst and Wesley Strong, Cavan Coulter, Mountnugen, County Cavan
- T-338/93 Thomas Fox Ballybeg, Kilmallock, County Limerick
- T-339/93 John and Patrick O'Donnell, Ballyglass, County Tipperary
- T-340/93 Noel Finnigan, Cortown, Kells, County Meath
- T-341/93 James Tully Grange, Bective, Navan, County Meath
- T-342/93 William Fahy, Ballinvassa Hse, Donohill, County Tipperary
- T-345/93 Madeline Fitzachery, Lissenhall, Swords, County Dublin
- T-346/93 Oliver O'Neill, Gerardstown, Navan, County Meath
- T-348/93 Philomena Folan, Allenstown, Kells, County Meath
- T-349/93 Peter Darcy Taghode, Maynooth, County Kildare
- T-350/93 Francis O'Halloran, Cabragh, Tara, County Meath
- T-352/93 Thomas Ryan, Ballymore Hse, Cashel, County Tipperary
- T-353/93 Patrick Hogan, Skryne Rd, Garlow Cross, Navan, County Meath
- T-354/93 William Boyce, Ballyagran, Killmallock, County Limerick
- T-358/93 P. J. Carroll, Ballin, Delvin, County Westmeath
- T-359/93 Peter Robinson, Crinstown, Maynooth, County Kildare
- T-360/93 Mary and Bridget O'Malley, Allenstown, Kells, County Meath
- T-362/93 Michael Lyne, Tandergee, Longwood, County Meath
- T-364/93 Nicholas Roche, Begrath, Collon, County Meath
- T-369/93 Daniel Foley, Raheendonore, Graigenamanagh, County Kilkenny
- T-370/93 Patrick Kyne, Lockwell, Moycullen, County Galway
- T-371/93 Patrick Hickey, Derragh, Cutler, Mallow, County Cork
- T-372/93 David O'Brien, Thadys Upper, Enniskeane, County Cork
- T-373/93 Finbar Horgan, Inchencurka, Dunmanway, County Cork
- T-374/93 Leonard Fitzgerald, Ballydonnell, Avoca, Arklow, County Wicklow
- T-377/93 Marcella and John Joseph Doyle, Timullin, Rathdrum, County Wicklow
- T-378/93 Noel Cronin Gneeveguilla, Rathmore, County Kerry
- T-380/93 Patrick Ryan, Gurtnakisteen, Pallasgreen, County Limerick
- T-381/93 John O'Loughlin, Kilmoney Cottage, Rathangan, County Kildare
- T-382/93 Carmel Dineen, Clonareaque, Enniskeane, County Cork
- T-383/93 Patricia O'Mahony, Stud Farm, Carrigaline, County Cork
- T-385/93 Denis Power Ballinanima, Kilfinane, County Limerick
- T-386/93 Michael Power, Fahafeela, Kilmacthomas, County Waterford
- T-396/93 Thomas Browne, Greenhills, Killeagh, County Cork
- T-397/93 James O'Donnell, Ballymarsough, Rathkea, County Tipperary
- T-398/93 Joseph Waddock, Killamaster View, Carlow, County Carlow
- T-399/93 Kennedy O'Brien κ.λπ., Moanour, Kilross, County Tipperary
- T-400/93 James Greene, Oldtown, Athlone, County Roscommon
- T-402/93 John Owens Donore, Drogheda, County Louth
- T-403/93 Jim Olwill Relabeg, Balliebero, County Cavan
- T-404/93 Anthony Smith, Corfad, Virginia, County Cavan
- T-407/93 Ann McIntyre, Carrick House, Banagher, County Offaly
- T-408/93 Anthony Boland, Ballyblood, Tulla, County Clare
- T-409/93 John O'Connor, Ballyduff, Tralee, County Kerry
- T-414/93 John O'Connell, Duagh, Listowel, County Kerry
- T-417/93 Michael Cassin, Ballygerdra, Hugginstown, County Kilkenny
- T-419/93 Matthew Hanley, Kileenagallive, Emly, County Tipperary
- T-420/93 James Gleeson, Ballymackey, Nenagh, County Tipperary
- T-422/93 Patrick Owens, Painstown, Beaupark, County Meath
- T-423/93 Patrick Tobin, Ballylooby, Cahir, County Tipperary
- T-424/93 Joseph Owens, Johnstown, Slane, County Meath

Διαγραφή της υποθέσεως T-343/93 ⁽¹⁾

(94/C 275/78)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με Διάταξη της 15ης Ιουλίου 1994, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-343/93, Michael McCullough και λοιποί παραγωγοί γάλακτος, των οποίων τα ονόματα παρατίθενται κατωτέρω, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 184 της 7. 7. 1993.*Παράρτημα στη Διάταξη της 15. 7. 1994 — Βόρειος Ιρλανδία*

- T-343/93 Michael McCullough, 30 Cashel Rd, Omagh, County Tyrone
 T-344/93 Anthony Conway, 84 Lieford Rd, Plumbridge, County Tyrone
 T-347/93 John Richmond, 72 Loughill Rd, Ballymena, County Antrim
 T-351/93 James Blair, 17 Liswatty Rd, Londonderry, County Derry
 T-356/93 Haldane Elkin and others, Kilmore, Omagh, County Tyrone
 T-361/93 William Whitten and others, Castlederg, Tyrone, County Tyrone
 T-363/93 Gerard McMenamin, Drumquinn, Tyrone, County Tyrone
 T-365/93 Norman McCutcheon, Newtownsteward, Tyrone, County Tyrone
 T-366/93 Robert J. Hutchinson, Magherafelt, County Londonderry
 T-367/93 Robert John Jenkinson, Hamiltonsbawn, Armagh, County Armagh
 T-368/93 Frederick D. Neville, Newry, County Down
 T-375/93 Thomas Gilliland Dromore, County Down
 T-376/93 Samuel E. Hessin, Magherafelt, County Londonderry
 T-379/93 Thomas Hogg, Ballymoney, County Antrim
 T-387/93 Bernadette Morgan Beechmount, Banbridge, County Down

- T-388/93 John E. Campbell Aghaniea, Limavaddy, County Londonderry
 T-389/93 Robert J. Ferguson, Dungiven, County Londonderry
 T-391/93 Richard Tolerton Holdings Ltd, Lisburn, County Antrim
 T-393/93 James Quinn Pomeroy, Dungannon, County Antrim
 T-394/93 John Gourley, Cookstown, County Tyrone
 T-395/93 John Newport, Loughall, County Antrim
 T-401/93 Alan McClean, Enniskillen, County Fermanagh
 T-405/93 Francis Rice, Fermanagh, County Fermanagh
 T-406/93 W. J. D. Shields, Seaford, Downpartick, County Down
 T-410/93 Eamonn Donaghy, Dungannon, County Tyrone
 T-411/93 Isaac Donaldson, Kilkeel, Newry, County Down
 T-412/93 James J. Molloy, Cookstown, County Tyrone
 T-415/93 Maurice O'Hara, Ballymena, County Antrim
 T-418/93 Joseph J. Spiers, Newtownhamilton, Newry, County Down
 T-421/93 William J. Campbell, Coleraine, County Londonderry

Διαγραφή της υποθέσεως T-570/93 ⁽¹⁾

(94/C 275/79)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Με Διάταξη της 10ης Ιουνίου 1994, ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-570/93, Συνεταιρισμός Βοοτρόμων Βερούσιας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 43 της 12. 2. 1994.